

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 186

Comissió d'Economia i Hisenda

Sessió 6, segona i darrera reunió, dimecres 13 de febrer de 2019

Presidència de la I. Sra. Teresa Pallarès Piqué

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de compareixença de Marcel Coderch i Collell, president de l'Autoritat Catalana de la Competència, perquè informi sobre la indiciària implicació de l'Autoritat Catalana de la Competència en el marc de l'operació Petrum 356-00246/12	4
Sessió informativa i compareixença del president de l'Autoritat Catalana de la Competència 359-00013/12 i 357-00368/12	4
Sol·licitud de sessió informativa amb el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre la retallada de recursos al Consorci de l'Habitatge de Barcelona per a rehabilitacions i ajuts al lloguer (retirada) 354-00057/12	38
Proposta de resolució sobre les herències intestades 250-00279/12	38
Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un text refós de les disposicions legals en matèria de tributs propis de la Generalitat 250-00357/12	43
Proposta de resolució sobre l'adequació de la regulació de la contractació pública per a afavorir la concurrència de petites i mitjanes empreses 250-00439/12	46
Sol·licitud de compareixença de Joan Jaume i Oms, president i conseller delegat d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, perquè informi sobre la indiciària implicació d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya en l'operació Petrum 356-00247/12	50
Sol·licitud de compareixença de la secretària d'Hisenda perquè presenti l'estudi sobre els beneficis fiscals i les possibilitats de futur amb relació a l'eliminació dels regressius 356-00289/12	50

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 6.2 de la CEH

La sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda (CEH), suspesa el 16 de gener, es reprèn a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Teresa Pallarès Piqué, acompanyada de la secretària en funcions, Esther Niubó Cidoncha. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents els diputats José María Cano Navarro, Antonio Espinosa Cerrato, Maialen Fernández Cabezas, María Luz Guilarte Sánchez, Martí Pachamé Barrera, Sergio Sanz Jiménez i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmasas i Thió, Gemma Geis i Carreras, Montserrat Macià i Gou i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Josep M. Jové i Lladó, M. Assumpció Laïlla i Jou, Ernest Maragall i Mira i J. Lluís Salvadó i Tenesa, pel G. P. Republicà; Àlicia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Maria Sirvent Escrig, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el president de l'Autoritat Catalana de la Competència, Marcel Coderch i Collell, acompanyat del director general, Marc Realp i Campalans.

La presidenta

Bé, bona tarda a tothom. Reprenem la comissió, que, com vostès saben, va quedar suspesa, en suspens, el dia 16 de gener de 2019.

I començarem demanant si hi ha algun canvi o substitució en algun dels grups parlamentaris. *(Pausa.)* Sí; el Grup, senyor Cano, de Ciutadans...

José María Cano Navarro

Gràcies, presidenta. En Sergio Sanz substituirà la Laura Vílchez.

La presidenta

Sí. Senyora Romero?

Àlicia Romero Llano

Gràcies, presidenta; bona tarda. La senyora Esther Niubó substituirà el senyor Òscar Ordeig.

La presidenta

Molt bé. El Grup de Catalunya en Comú Podem m'havia..., ha d'anunciar algun canvi? *(Veus de fons.)* No? *(Veus de fons.)* No; és que no sé mai, si ets tu... *(Pausa.)* Molt bé.

Senyora Geis, de Junts per Catalunya.

Gemma Geis i Carreras

Bona tarda, presidenta. La diputada Anna Tarrés substitueix el conseller Rull i llavors en Ferran Roqué en Munell.

La presidenta

D'acord. Moltes gràcies.

I el Grup Republicà? *(Veus de fons.)* És que clar... *(Pausa.)*

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Però no la tinc confirmada, l'hi confirmo després.

La presidenta

Després en prenem nota; cap problema.

Molt bé, si els sembla, en primer lloc, i com ja vam anunciar, vam dir que proposàvem l'ampliació de l'ordre del dia amb la incorporació del nou punt, que era la sessió informativa de la comissió que correspon al president de l'Autoritat Catalana de la Competència. Aprofito per saludar-lo, que avui ens acompanya.

I en primer lloc hauríem de votar aquesta proposta d'ampliació. Comencem per aquí, no? *(Veus de fons.)* Entenc que és per assentiment, perquè cap grup m'ha fet arribar... *(Gemma Geis i Carreras demana per parlar.)* Senyora Geis...

Gemma Geis i Carreras

És que ens hem equivocat. La diputada Anna Tarrés substitueix l'Albert Batet, no el conseller, que no és membre d'aquesta comissió. Perdó.

La presidenta

D'acord. Després ho repassarem. Senyor Salvadó.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Ara sí: la diputada Marta Vilalta substituirà la diputada Raquel Sans.

La presidenta

D'acord. Molt bé, ara sí. Moltes gràcies. Doncs continuo.

En primer lloc, votarem aquesta ampliació, que entenc que l'acceptem per assentiment, no? *(Pausa.)* S'aprova per assentiment.

Sol·licitud de compareixença de Marcel Coderch i Collell, president de l'Autoritat Catalana de la Competència, perquè informi sobre la indiciària implicació de l'Autoritat Catalana de la Competència en el marc de l'operació Petrum

356-00246/12

I després també proposar que..., la fusió, diguem-ne, amb aquesta del punt vuitè, que demanava també la sol·licitud de compareixença del senyor Marcel Coderch en aquesta comissió perquè informi sobre la indiciària implicació de l'Autoritat Catalana de la Competència en el marc de l'operació Petrum.

Si els sembla, el que li he proposat és que pugui fer una compareixença per, diguem-ne, substanciar els punts que se li proposen, informar sobre aquells temes que se'ls demanen, i a continuació entrem en un torn de preguntes per grups i que cadascú es posicioni i faci el plantejament que cregui oportú.

Ho votem? Estem...? Sí? *(Pausa.)* Per assentiment, també? *(Pausa.)* Molt bé. Moltes gràcies.

Sessió informativa i compareixença del president de l'Autoritat Catalana de la Competència

359-00013/12 i 357-00368/12

Doncs, ara sí, donem la benvinguda formal al senyor Marcel Coderch, com a director de l'Autoritat Catalana de la Competència, per aquesta exposició. Gràcies.

(Veus de fons.) Molt bé. *(Veus de fons.)* Sí, disculpeu. I l'acompanya, com és obvi, i també està al rètol, el director general..., perdó, Marcel Coderch, president de l'autoritat catalana, perdó, i Marc Realp, com a director general de l'Autoritat Catalana de la Competència. Moltes gràcies per estar avui amb nosaltres. Teniu la paraula.

El president de l'Autoritat Catalana de la Competència (Marcel Coderch i Collell)

Moltes gràcies. Bona tarda, senyores i senyors diputats. És per nosaltres una satisfacció comparèixer davant seu, doncs, per rendir comptes de la nostra actuació al capdavant de l'Autoritat Catalana de la Competència i esperem poder contribuir a un millor coneixement de la nostra institució i transmetre en què podem ser útils a aquest Parlament i a la societat en general.

Permetin-me que comenci exposant breument la visió que des de l'autoritat catalana tenim sobre el paper dels poders públics en una economia social de mercat.

En el marc econòmic de la Unió Europea, l'activitat econòmica es regeix, per regla general, pels principis de la lliure participació en els mercats i la defensa de la competència. Ambdós principis entenem que han d'anar de la mà, perquè són els mecanismes competitiu els que han de fer que els mercats, convenientment reglamentats, puguin produir resultats socials òptims pel que fa a l'assignació dels recursos i al benestar de la societat en general.

Contràriament al que postulen algunes escoles de pensament, el mercat entenem que no és una institució natural, sinó que és una construcció social, i que en una societat democràtica ha de respondre als interessos generals, que són a la fi i al cap els de tots els individus que la componen. No estem d'acord amb la idea de que la societat no existeix i que només existeixen individus i les seves famílies i que en conseqüència el bé comú s'aconsegueix només quan cada individu és lliure de buscar el seu propi interès particular. Nosaltres pensem que l'acció política i econòmica ha d'anar prioritàriament dirigida a la consecució d'objectius socials i que els interessos particulars en tot cas haurien de supeditar-se a la consecució d'aquests objectius d'interès general.

Tal com va deixar escrit Karl Polanyi, eh?, en la seva obra *La gran transformació*, que cito textualment, permetre que els mecanismes de mercat siguin l'únic director del destí dels éssers humans i del nostre entorn natural resultaria en la demolicció de la societat.

El mateix Joseph Stiglitz, en el pròleg de la traducció al castellà d'aquesta obra, diu que una de les tesis centrals de Polanyi és que els mercats autoregulats mai funcionen; les seves deficiències, no només pel que fa als seus mecanismes interns, sinó sobretot a les seves conseqüències en termes de desigualtats i desprotecció dels sectors menys afavorits, són tan grans que fan necessària la intervenció governamental. Avui en dia, diu Stiglitz, no hi ha suport intel·lectual raonable a la proposició de que els mercats per si mateixos generen resultats eficients, i molt menys, equitatius.

Bé, la Gran Depressió, de l'any 29, i la recent crisi financera mundial, crec que són una demostració històrica, dramàtica, del fracàs dels mercats autoregulats. Sense anar més lluny, la liberalització indiscriminada dels fluxos de capital i del sistema financer és el que ens ha portat al crac financer recent, i ha estat precisament la intervenció estatal la que ha hagut de salvar el sistema financer de les seves pròpies contradiccions, una intervenció promoguda precisament per sectors socials dominants que diuen creure en l'autoregulació dels mercats. De fet, històricament aquests sectors sempre han defensat una determinada forma d'intervenció estatal; per exemple, protegint les seves indústries i els seus mercats de la competència internacional, mitjançant la imposició d'aranzels, com ara fa l'Administració Trump.

Per tant, el debat actual entenem que no és entre intervenir o no l'economia, sinó en la forma en què cal intervenir i en els objectius que ha de perseguir aquesta imprescindible intervenció. Des de l'Acco, defensem que aquesta intervenció ha de respondre a la consecució d'objectius d'interès general, que en primera instància pertoca definir a les institucions democràtiques com aquest Parlament o el Govern que d'ell se'n derivi.

Deixin-me, doncs, exposar breument quins han de ser des del nostre punt de vista els principis que han de regir una bona política de regulació econòmica i de la competència.

Com he dit, els mercats autoregulats no poden ser l'únic director de les nostres societats, perquè per si mateixos no garanteixen resultats eficients i equitatius, la qual cosa no vol dir, evidentment, que en el marc d'una bona reglamentació els mercats no hagin de tenir un paper cabdal en el funcionament de molts sectors econòmics. I per tant del que es tracta és de configurar aquest marc de manera adequada

i de supervisar constantment que els diferents actors econòmics respectin el marc establert.

La competència ben articulada té efectes socials positius; primer, perquè té com a resultat uns millors preus per a tothom, perquè la manera més senzilla que té una empresa per guanyar quota de mercat és oferint millors preus. Per tant, en un mercat competitiu, els preus tendeixen a la baixa. Això és bo pels consumidors perquè tenen al seu abast productes més assequibles, és bo per les empreses perquè augmenta la demanda dels seus productes i per l'economia en general perquè incrementa l'activitat econòmica.

En segon lloc, perquè la competència millora la qualitat dels productes. La competència incentiva les empreses a millorar la qualitat dels seus productes i serveis per tal d'atraure més competidors i incrementar la seva quota de mercat. I això resulta en una elecció pels consumidors més gran. En un mercat competitiu, les empreses intenten diferenciar els seus productes de la resta, de manera que els consumidors poden elegir la combinació qualitat-preu que més els convé.

La competència també genera més innovació, ja que per tal de millorar els seus productes i de satisfer aquesta llibertat d'elecció, les empreses necessiten innovar constantment pel que fa al funcionament del producte, la funcionalitat del producte, el seu disseny, les tècniques de producció, etcètera.

I finalment la competència fa més fortes les empreses, perquè millora la seva competitivitat global i les prepara millor per competir en aquest mercat global.

La teoria econòmica ha identificat circumstàncies que porten a un funcionament imperfecte dels mercats i de la competència, són les anomenades «fallades de mercat»; les més importants són les externalitats, la informació imperfecta i el poder de mercat.

En primer lloc, existeixen externalitats quan les accions d'un agent econòmic tenen impacte sobre altres agents que van més enllà de l'efecte que té el preu en el mercat. La pol·lució i el canvi climàtic, les congestions a les grans ciutats, són un bon exemple d'externalitats negatives. Les asimetries d'informació entre els consumidors i les empreses proveïdores de productes i serveis són una altra font de distorsions que s'han de corregir. I finalment existeix poder de mercat quan unes poques empreses poden fixar preus per sobre dels que resultarien d'un mercat vertaderament competitiu.

Els poders públics disposen de tres tipus d'instruments per corregir aquestes fallades de mercat. El primer, la regulació econòmica *ex ante*, que es fa, doncs, legislant sobre determinades activitats econòmiques, que és una intervenció *ex ante*..., és a dir, abans que es produeixi cap mena d'efecte, doncs ja es legisla perquè no tingui determinades conseqüències. En segon lloc, hi ha la política de competència, que aquesta és una intervenció *ex post*; és a dir que el que es vigila és uns determinats mercats i, si hi ha comportaments en aquests mercats que són anticompetitius, la política de competència llavors intervé. I, finalment, la reglamentació de les condicions laborals, fiscals i de protecció del consumidor en què han d'operar les empreses.

I em centraré en el paper de la política de competència, eh?, no sense prendre en consideració la relació entre la regulació *ex ante*, a la que m'he referit abans, que correspon als governs i als reguladors sectorials, i la competència.

Les principals àrees en què incideix la legislació de competència, també anomenada antitrust, són la fixació de preus, la política de fusions i l'abús de posició de domini. La fixació de preus i altres conductes col·lusòries es dona mitjançant acords horitzontals entre els diferents actors en un mercat que coordinen les seves actuacions. Les fusions entre empreses solen tenir com a resultat la concentració de l'oferta, cosa que facilita aquesta coordinació. En moltes circumstàncies, aquesta concentració és inevitable, eh?, i fins i tot pot tenir efectes positius, com per exemple en una reducció de costos. En aquests casos, el que cal evitar és l'abús de posició

de domini, eh?, i procurar mantenir un terreny de joc el més anivellat possible per a tots els participants en un mercat concret.

Per tal de garantir un nivell òptim de competència, les autoritats de competència hem de vetllar, doncs, perquè, primer, hi hagi un accés efectiu als mercats; és a dir que l'entrada als mercats no estigui artificialment restringida. També hem de vetllar perquè la competència en els mercats es produeixi en condicions adequades; que els operadors no falsegin el mecanisme competitiu ja sigui amb acords entre ells o abusant d'una posició de domini, i, finalment, que la regulació no introdueixi restriccions injustificades en l'exercici de l'activitat econòmica.

Voldria incidir en aquest darrer punt perquè crec que és d'interès per un organisme legislatiu com és el seu. La competència, òbviament, no és un objectiu suprem. I en l'exercici del poder públic s'han de tenir en consideració altres finalitats a l'hora de regular un mercat; finalitats que en ocasions poden afectar els mecanismes competitius.

Hi ha circumstàncies en què les autoritats públiques consideren que determinades activitats comercials són particularment importants pels ciutadans i que no serien subministrades o no ho serien en condicions adequades en absència d'una intervenció pública; són els anomenats «serveis d'interès general», i que en raó d'aquest interès poden ser subjectes a obligacions específiques de servei públic, eh? Pensem, per exemple, en el subministrament de béns bàsics com l'aigua, l'energia o el transport. Bé, en tenim un cas ben recent, en el conflicte entre el taxi i els VTCs, del que segurament en podrem parlar en el torn de preguntes.

La regla general que en el marc europeu s'aplica a aquests tipus de serveis és que no estan exempts de la normativa de competència sempre que aquesta no impedeixi la consecució dels objectius d'interès general assignats, eh? O sigui, hi ha una relació entre una cosa i l'altra. En principi, aquests serveis també han de ser subjectes a la normativa de competència però respectant la consecució dels objectius que se'ls ha assignat.

Quan la intervenció pública, en aplicació d'objectius d'interès general, restringeix la competència en un sector determinat d'activitat econòmica, ho ha de justificar i motivar adequadament. Un cop explicitats els objectius que persegueix la norma i les restriccions concretes que vol imposar, pertoca a les autoritats de competència analitzar aquesta proposta legislativa d'acord amb els següents principis de regulació eficient.

Primer, el principi de necessitat: tota norma que introdueixi restriccions a la competència ha de venir precedida de la definició dels seus objectius i d'una clara justificació de les restriccions, de manera que existeixi una relació causal entre les restriccions i la consecució dels objectius.

En segon lloc, el principi de proporcionalitat: la millora en el benestar social generada per les restriccions s'ha de valorar en relació amb els danys que s'ocasionen a l'activitat econòmica que es restringeix.

I en tercer lloc, però no el menys important, el principi de mínima distorsió. Vol dir això que, d'entre tots els instruments possibles per assolir un determinat objectiu, s'ha d'escollir aquell que suposi la mínima afectació negativa a la competència. Per tant, aquests són els criteris que guien i han guiat l'actuació de l'Acco a l'hora d'avaluar qualsevol normativa que afecta la competència.

Assentats aquests principis generals, ara els voldria parlar en concret de l'Autoritat Catalana de la Competència, que tinc l'honor de presidir. Com bé saben –en direm «l'Acco» per no haver de repetir cada vegada «Autoritat Catalana de la Competència»–, l'Acco és un organisme que es va crear l'any 2009, a semblança del que es fa en la immensa majoria de països desenvolupats, per disposar d'un organisme independent del Govern amb la missió de vetllar pel correcte funcionament competitiu dels mercats en tots els sectors productius, en aquest cas, de l'economia catalana.

De fet, la Generalitat es va dotar per primera vegada d'òrgans de defensa de la competència l'any 2002, amb la creació d'una direcció general i del Tribunal Català de Defensa de la Competència, que ha estat reconegut posteriorment com a organisme estatutari en l'article 154 de l'Estatut 2006. Posteriorment, l'any 2009, es va crear per unanimitat d'aquest Parlament l'Autoritat Catalana de la Competència a fi de materialitzar totes les previsions estatutàries en l'àmbit de promoció i defensa de la competència.

En l'àmbit de defensa de la competència, la missió de les autoritats de la competència és la de detectar i, arribat el cas, sancionar comportaments anticompetitius que estan tipificats en la legislació de competència. Les lleis estatals –en el nostre cas, la Llei 15/2007, de defensa de la competència– concreten els principis actualment establerts en els articles 101 i 102 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

Així mateix, cada vegada és més reconegut el rol de les autoritats de competència en la promoció de la competència, no tan sols en la sanció d'actituds anticompetitives, sinó també en promoure la competència. I per tant l'Acco també estudia quins sectors de l'economia tenen o poden tenir problemes de competència i vigila i treballa perquè la normativa de les diferents administracions públiques permeti a totes les empreses operar en igualtat de condicions i sense limitacions injustificades o desproporcionades.

En aquest darrer àmbit és on exercim les nostres competències, establertes per la llei, mitjançant l'elaboració d'informes de regulació, eh?; també podem fer propostes de canvis normatius, i, en última instància, podem, tenim la capacitat d'impugnar normes inferiors al rang de llei.

Els informes de regulació que fa l'Acco no són ni preceptius ni vinculants, eh? –ja ens agradaria que fossin alguna cosa d'aquestes, però no ho són actualment, eh?–, però en tot cas els animo a que sol·licitin informes a l'Acco i ens suggereixin, doncs, tota mena d'adopció de mesures concretes, si ho creuen convenient, com ara impugnacions o d'altres actuacions. Tinguin en compte que aquests informes poden ser realitzats tant amb anterioritat a l'aprovació de la norma, és a dir, *ex ante*, com amb posterioritat, *ex post*, eh? –un cop una norma està aprovada, nosaltres podem informar del que ens sembla des dels punts de vista de la competència.

L'Acco, per tant, desenvolupa funcions de control del propi Govern i de les administracions públiques, assumint un paper d'alguna manera similar al d'altres organismes com la Sindicatura de Comptes o l'Oficina Antifrau. Aquest rol és especialment significatiu quan, per exemple, es controla la concurrència en l'àmbit de la contractació pública, on massa sovint s'observa algun grau d'implicació dels propis òrgans licitadors en les infraccions en matèria de competència.

Per exercir les seves funcions, l'Acco s'estructura en el president de l'Autoritat Catalana de la Competència, que els parla, que presideix també el Tribunal de Defensa de la Competència, que és l'òrgan intern de resolució d'expedients i arbitratge. Per la seva banda, el director general, que m'acompanya, té assignades les funcions executives en l'àmbit d'instrucció d'expedients i en l'àmbit de promoció de la competència.

Doncs presentada a grans trets la política de competència i la seva importància així com l'organisme que té estatutàriament assignat el desenvolupament en exclusiva d'aquestes funcions, cediré la paraula al director general de l'Acco, el senyor Marc Realp, que els exposarà breument els temes més rellevants en què s'ha treballat i en què estem treballant i es treballarà en un futur immediat, i concretament el Pla anual de l'any 2019.

Per últim, posarem en el seu coneixement dos problemes que afecten el funcionament de l'Acco; estan relacionats amb l'interinatge del nostre personal i amb la infradotació de recursos.

Un cop el director general acabi la seva exposició, jo intervindré novament per explicar què proposem per solucionar aquestes circumstàncies que estan posant en risc el funcionament de la institució que presideixo.

Passo, doncs, la paraula al senyor Marc Realp.

El director general de l'Autoritat Catalana de la Competència
(Marc Realp i Campalans)

Moltes gràcies, president. Bé, abans de començar, estic content de poder-los dir que just aquest matí m'han fet arribar la memòria d'activitats de l'any 2018, eh?, la tenim just acabada de sortir del forn, i els faré un breu resum de les activitats que hem fet aquest darrer any i també de l'any 2017, perquè la nostra compareixença fa que la demanem però fins ara no l'hem poguda fer. Però, bé, aquesta memòria en breu estarà penjada al nostre web i la presentarem oficialment.

Bé, tal com ha comentat el president, el funcionament de l'Acco s'estructura en dues grans àrees principals: defensa de la competència i promoció de la competència.

L'àmbit de defensa de la competència, com bé deia el president, s'encamina a acreditar aquelles infraccions de la Llei de defensa de la competència que comportaran la imposició d'una sanció econòmica de fins a un 10 per cent de la facturació de les empreses o dels operadors.

En aquest àmbit, el total d'expedients..., sí que els informo que el total d'expedients en tràmit o resolts l'any 2017 va ser de trenta-nou i l'any 2018 va ser de quaranta-dos. Això no vol dir que resolguem quaranta-dos expedients a l'any, però sí que vol dir que tenim anualment al voltant d'uns quaranta expedients sobre la taula, que tramitem. Aquests expedients, o acaben arxivats, o bé acaben en incoació, i posteriorment, en la majoria dels casos incoats, acaben en sanció.

La mitjana anual del volum total de sancions imposades actualment és d'uns 550.000 euros l'any, des del 2015. I calculem que, de mitjana i de manera molt aproximada, cada euro de despesa del Govern que fa en l'Acco suposa un estalvi pel consumidor de 3,35 euros. O, dit d'una altra manera, calculem que reportem a la societat 3,35 vegades el nostre cost. Això són càlculs que fem, molt aproximats, però, de l'estalvi en reducció de preus que entenem que la nostra activitat suposa al consumidor. Tot el que ingresseu, tot el que s'ingressa..., o totes les sancions que s'imposen s'ingressen a la tresoreria de la Generalitat, la qual cosa ve a compensar parcialment l'esforç pressupostari.

M'agradaria mencionar, aquí, fer èmfasi que l'acreditació d'una infracció de la Llei de defensa de la competència, l'acreditació d'una infracció, no és una tasca senzilla. En aquest sentit, vull fer esment d'un expedient com a mostra de la nostra tasca. Un dels expedients més recents que hem incoat és amb relació a la licitació del contracte del servei d'aerobús per part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Es tracta de que hem identificat indicis de col·lusió entre els diferents operadors que es volien presentar o que es van presentar en aquest concurs –estem parlant d'una licitació del voltant de 90 milions d'euros–, i que, doncs, això, que les investigacions en aquest cas es van iniciar per una comunicació, diríem, d'un anònim, no?; se'ns va informar d'aquestes possibles pràctiques irregulars. A través d'aquestes informacions, es va dur a terme una inspecció domiciliària per obtenir més proves i poder incoar un expedient. Aquest expedient s'ha incoat, està pendent de resolució i veurem quina és la resolució final que es pren.

Però un dels punts que m'agradaria destacar és que, en la majoria d'expedients que incoem, abans s'ha realitzat prèviament una inspecció domiciliària per obtenir proves de la infracció. I, de fet, aquesta és una facultat que és clau per l'activitat de l'Acco, i que és el que fa que realment l'Autoritat Catalana de la Competència prengui el nom d'«autoritat», eh? De fet, el nostre personal, quan va a fer aquestes inspeccions domiciliàries a les empreses, doncs, en aquell moment pren el rol d'autoritat. I per tant... Bé, les inspeccions domiciliàries –en faig un breu resum–, doncs,

bàsicament en el que consisteixen és que el personal de l'Acco es persona en les empreses de forma simultània, quan es fa una actuació simultània, i llavors el que es fa és, doncs, que es registra o s'obté tota la informació necessària, ja sigui dels ordinadors personals, ja sigui d'arxius en paper, ja sigui fins i tot dels mateixos telèfons mòbils, etcètera.

Aquesta actuació sempre es fa de la manera més proporcionada possible, amb els criteris de màxima proporcionalitat, i per tant *in situ*; és una feina que es fa *in situ*, amb eines forenses i amb una gran feina, una gran tasca manual, per, realment, filtrar tota la informació que ens emportem per després analitzar.

Doncs bé, quan vaig assumir el càrrec de director general, l'Acco pràcticament no realitzava cap d'aquestes inspeccions, bé perquè no teníem el personal format, bé perquè no teníem els equips necessaris per poder-ho fer, i en la majoria de casos, doncs, o no es feien o es feien amb el suport de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia.

Així doncs, aquest va ser un punt essencial del pla estratègic que vam dissenyar amb el president quan es va incorporar a l'Acco. I m'agradaria fer ressaltar que, tot i les dificultats que remarcaré més endavant, s'ha capacitat el personal de l'Acco per poder fer aquestes inspeccions, s'han adquirit programes i els equips informàtics necessaris, i gràcies a això l'any passat vam poder realitzar un total de set inspeccions domiciliàries a un total de disset empreses, la qual cosa ens situa a nivells d'utilitat de competència estatals.

Afegir també que, quan un cas presenta possibles o potencials irregularitats per part de personal a càrrec de les administracions públiques, això es comunica a l'Oficina Antifrau.

Remarcar també la importància de facilitar als alertadors, el que en anglès s'anomenen *wistleblowers*, un canal, que tenim un canal de comunicació que preserva el seu anonimat.

Com es poden imaginar, l'origen de la nostra feina, sobretot en l'àmbit de defensa de la competència, depèn en gran part de com ens arriba la informació. I aquí hi juga un paper important el coneixement que tant les administracions com la societat i els operadors econòmics tenen de l'Acco.

En aquest sentit, en els darrers tres anys hem incrementat la presència de l'Acco a les xarxes socials, en els mitjans de comunicació; s'han realitzat campanyes de difusió tant en premsa escrita com a través del 012; s'ha millorat la pàgina web de l'Acco, perquè sigui més accessible; s'ha creat un canal de col·laboració, com deia abans, *online*, per tal de facilitar les consultes i les denúncies sense necessitat d'identificar-se. I entenem que d'aquesta manera de mica en mica anem aconseguint aquella visibilitat i rellevància que entenem que, com a institució, ens correspon.

Tot i amb això, tal com feia el president abans, els animo a posar en el nostre coneixement comportaments, tots aquells comportaments contraris a la competència dels quals tinguin coneixement. I els convidem, també, a que facin seus els continguts dels nostres posicionaments en l'àmbit de promoció de la competència.

Des de l'àmbit de promoció de la competència, hem treballat en múltiples temes. L'any 2017 es van elaborar tres estudis sectorials i tretze informes d'avaluació de la regulació, i l'any 2018 es van elaborar quatre estudis sectorials i deu informes d'avaluació de la regulació.

Els estudis més significatius han estat al voltant del sector del taxi i els VTCs, un sector força polèmic últimament. L'Acco porta des del 2012 analitzant aquest sector, publicant nombrosos estudis, proposant mesures que permetin introduir més competència en el sector. Malauradament, haig de remarcar que sembla que els nostres estudis s'han tingut poc en consideració, fins al punt que ens hem vist en l'obligació d'impugnar, per exemple, el reglament que l'AMB va elaborar el passat mes d'abril en què s'exigia una doble titulació als VTCs i també ens hem vist en l'obligació de recomanar a aquest Parlament la no convalidació del recent decret llei del Govern al

considerar en ambdós casos que les mesures que s'hi introduïen no estaven en cap cas encaminades a millorar la competència del sector.

Deixin-me dir que, des d'una òptica estrictament de competència, tant el sector del taxi com el sector dels VTCs tenen coses que ens agraden i coses que no ens agraden, però el que creiem que és indiscutible és que s'ha d'introduir més competència en aquest sector, que està fortament regulat.

En aquest sentit, ens oferim a discutir aquest tema, potser breument en el torn de preguntes, però amb reunions o com considerin els grups parlamentaris, en el format que considerin més convenient.

També esperem ser escoltats per poder participar en el procés d'elaboració de la nova llei del sector del taxi que el Govern té previst impulsar en breu, atès que –i així ho han reconegut totes les parts– el problema principal és de competència. També demanem que se'ns informi amb suficient antelació sobre qualsevol modificació reglamentària que s'impulsi des de qualsevol administració autonòmica o local per tal de que es puguin prendre en consideració les nostres aportacions.

S'ha treballat també en l'àmbit digital. En concret, hem treballat en l'economia col·laborativa o l'economia de plataformes i en l'impacte del fenomen de la digitalització i el *big data* en la competència. En aquest sentit, vam fer..., comentar que la Federal Trade Commission s'ha fet ressò diverses vegades dels nostres informes. També el supervisor de protecció de dades europeu, a nivell europeu, ens va convidar a participar de la Digital Clearinghouse, una iniciativa europea. També hem publicat estudis significatius amb relació a la concentració del sector hospitalari, dels serveis funeraris, sector energètic, cadena agroalimentària i els sistemes de pagament.

Tots aquests estudis els fem públics en català, en castellà, alguns fins i tot en anglès, i en la majoria de casos, doncs, organitzem jornades per presentar-los, i moltes vegades hem realitzat també vídeos animats per fer-los més divulgatius. (*Veus de fons.*)

Informar-los que, de cara a aquest 2019, bé, hem fet, farem públic..., hem fet una consulta pública preliminar i farem públic un pla d'actuació amb les actuacions de cara al 2019. Em comuniquem que tenim poc temps. En qualsevol cas, si algú..., si teniu interès en conèixer el pla anual, en el torn de preguntes, doncs, podem fer una breu descripció dels temes que tractarem de cara a l'any que ve.

Com podem veure, resumint i tancant la meua intervenció, com podeu veure, el volum de feina que es du a terme a l'Acco és important: hem fet quaranta expedients, tenim quaranta expedients sobre la taula; set inspeccions; estudis sectorials, informes de regulació, nombroses observacions, consultes, etcètera.

Tot això que els explico, ho fem..., i molt més, ho fem només amb set tècnics i un cap d'àrea, sense incloure el personal administratiu i el tribunal, però la feina tècnica, estrictament tècnica, la realitzen set tècnics, el cent per cent dels quals són interins de nivell A-21, alguns des de fa deu anys, i amb un nivell retributiu bàsic, base, no? Aquests set tècnics, doncs, han de dur a terme aquestes inspeccions domiciliàries referents a contractes per valor de milions d'euros, condicionar la regulació, confeccionar estudis de gran valor i impacte social i instruir expedients sancionadors de gran complexitat.

En termes objectius, l'Acco té pràcticament la meitat de recursos que l'agència andalusa de la competència i al voltant del 60 per cent dels recursos de l'autoritat de la competència austríaca, per posar dos exemples. I, en termes de dotació presupostària *per capita*, l'autoritat basca i l'autoritat eslovena pràcticament tripliquen la dotació de l'Acco.

Entenem que la situació de l'Acco ha de canviar i de forma urgent. I d'aquí, fer aquesta comunicació final. De fet, així ho vam recollir en el Pla estratègic 2017-2020 de l'Acco, on hi havia la necessitat d'enfortir aquesta situació.

Hem posat en coneixement del Govern la greu situació de l'Acco. I des de fa temps venim reclamant mesures urgents. La línia de treball és l'aprovació d'un conjunt de mesures, on es pugui fer una convocatòria urgent per solucionar la situació d'interinatge del personal de l'Acco. També reclamem més dotació pressupostària i de personal, amb nombres equivalents als que tenia l'Acco l'any 2010. I també hem iniciat els tràmits per elaborar una nova llei de l'Acco, que ha de permetre comptar amb més personal estable i tenir més autogestió, capacitat de gestió. Aquesta última circumstància va ser recollida pel pla de govern, tot i que encara, doncs, no s'ha materialitzat..., però que va en la línia de la nova Directiva europea 1/2019, que té l'objectiu de garantir la suficiència de recursos i la independència de les autoritats de competència.

Dit això i presentat materialment el que fa l'Acco, deixo al president, doncs, que faci la clausura de la presentació.

La presidenta

Gràcies. Gràcies, director, per la vostra exposició. Ara deixarem la paraula al president perquè acabi d'arrodonir aquest bloc i també ens informi sobre el que hem posat al punt 8, la indiciària implicació de l'Autoritat Catalana de la Competència en l'operació Petrum, i acabi d'arrodonir també la intervenció.

Gràcies.

El president de l'Autoritat Catalana de la Competència

D'acord. Moltes gràcies. Nosaltres havíem previst dues compareixences, i per això potser ens hem vist obligats a accelerar una mica les nostres presentacions.

En tot cas, com hauran pogut observar, l'Acco és un organisme actiu que exerceix amb rigor totes les funcions que li són atribuïdes en defensa de l'economia i del benestar del consumidor.

En aquest sentit, el balanç que fem a la meitat del nostre mandat és positiu: Catalunya disposa d'una autoritat de competència madura, competent, innovadora i reconeguda per altres autoritats de competència de l'Estat espanyol i internacionals.

Tenim, però, voluntat de créixer i millorar, i som encara lluny del que podria arribar a ser una autoritat de competència plenament independent, no dels poders públics i privats, sinó també en l'àmbit de la gestió interna, i dotada dels recursos econòmics i humans que, per volum de població i de PIB, ens pertocarien, i tal com recomanen els organismes internacionals.

Aquest és el sentit de la modificació de la Llei de l'Acco que hem proposat i que esperem que tingui la seva consideració, com una oportunitat, per part del conjunt dels grups parlamentaris, de fer de l'Acco una institució el màxim d'independent possible. I agraïm que el Govern comparteixi aquesta visió.

És per això que els demanaríem dos coses concretes: que aquest Parlament insti el Govern a tramitar sense dilació la nova llei de l'Acco i que els mateixos grups parlamentaris actuïn com a garants de l'opció que garanteixi la plena capacitat auto-organitzativa de la institució i la suficiència econòmica d'aquesta.

El creixement i la consolidació de l'Acco no seran possibles si no podem construir sobre l'experiència i el coneixement adquirits pel nostre personal interí des de l'any 2009. I, sense això, no podrem garantir que l'Acco pugui seguir executant les activitats del seu dia a dia amb el rigor i la qualitat que desitgem.

I finalment reiterem la nostra disposició, com a institució independent i transversal, a tenir un contacte més freqüent i proper amb tots vostès.

Dit això, passaria a l'altra petició de compareixença, amb relació a unes actuacions que van tenir lloc el 20 de novembre de l'any 2018.

I el primer que els demanaria és que el director general fes una exposició dels fets, i llavors, si per cas, jo faria la valoració..., que ho fem com a institució, i respondria a la comissió.

Per tant, si expliques una mica..., breument, eh?, també...

El director general de l'Autoritat Catalana de la Competència

Ho farem molt breu.

El president de l'Autoritat Catalana de la Competència

Tenim cinc minuts, o sigui que... (*L'orador riu.*)

El director general de l'Autoritat Catalana de la Competència

Ho farem en cinc minuts. Amb relació al cas aquest que s'anomena Petrum, nosaltres hem de fer una mica d'exposició de fets. La Direcció General de l'Acco vam tenir accés a determinada informació a través d'un mitjà digital ja fa uns mesos sobre la realització de presumptes pràctiques, prohibides per l'article 1 de la Llei de la defensa de la competència, consistents en una concertació entre empreses independents, és a dir, en un acord en la presentació d'ofertes en contractes públics de serveis d'enginyeria d'administracions públiques catalanes. Aquestes pràctiques anti-competitives afectarien el sector dels serveis d'enginyeria i consultoria vinculats principalment a l'obra pública a Catalunya.

Per tal d'esbrinar aquests fets dels quals vam tenir coneixement contraris a la Llei de defensa de la competència, els dies 2 i 3 d'octubre de l'any passat, del 2018, inspectors i inspectores de l'Acco van realitzar diverses inspeccions domiciliàries a quatre entitats del sector esmentat, totes ubicades a Catalunya. Aquestes actuacions inspectores havien estat ordenades per la direcció general el 9 de setembre del 2018, havent-se autoritzat prèviament pels jutjats contenciosos administratius corresponents.

En aquestes inspeccions, l'Acco va obtenir còpia de la documentació que es va considerar necessària per la investigació, i, a partir d'aquesta documentació requerida, la direcció general, com a òrgan d'instrucció, va passar a analitzar-la.

Com és obligació i com pertoca, aquestes actuacions es van fer amb total transparència en fer públic, *a posteriori* de l'actuació, un comunicat al portal web donant a conèixer la realització d'aquestes inspeccions.

Trobat-se encara l'expedient en aquesta fase d'avaluació de la documentació, en data 20 de novembre de 2018 es van presentar a les dependències de l'Acco tres membres de la Policia Judicial del Cos de la Guàrdia Civil amb un mandat judicial del Jutjat Central d'Instrucció número 5 adreçat a l'Acco en què se'ns demanava tota la informació amb relació a l'expedient esmentat. Es va fer constar, se'ns va fer constar que es tenia coneixement de les inspeccions realitzades a partir de la nostra comunicació al web.

Com a conseqüència del requeriment presencial, l'Acco va fer el lliurament de les actuacions practicades en l'expedient de referència i que es troben digitalitzades al servidor. Com que ho tenim tot pràcticament digitalitzat, senzillament el que es va fer va ser una còpia, eh?, de l'expedient en digital i se'ls va entregar una còpia de l'expedient.

M'agradaria mencionar que en cap cas es va realitzar cap registre a les dependències de l'Acco, senzillament es va atendre un requeriment judicial, de la mateixa manera que s'hagués atès si el requeriment s'hagués rebut per escrit.

A hores d'ara, la situació és que en relació amb les actuacions realitzades per l'Acco pel que fa a aquest expedient..., és que hi ha una suspensió *de facto*, en el sentit que s'adverteix una qüestió prejudicial penal en virtut de la qual preval la via penal sobre l'administrativa. I, per tant, amb relació a aquest expedient, doncs, nosaltres hem practicat una suspensió *de facto*.

President?

El president de l'Autoritat Catalana de la Competència

Bé, jo l'única cosa que afegiria és que l'Acco sempre ha atès, com no podria ser d'altra manera, tots els mandats judicials que se'ns han presentat. En totes les ocasions anteriors, aquests mandats se'ns havien fet arribar per via de comunicació

escrita i els vam satisfer de la mateixa manera. Per tant, no entenem perquè aquesta vegada el mandat judicial se'ns ha entregat personalment, mitjançant la Policia Judicial del Cos de la Guàrdia Civil, amb presència desproporcionada de personal armat a les nostres instal·lacions.

En qualsevol cas, voldria deixar clar que aquesta actuació judicial s'ha reduït a la petició d'informació sobre determinades empreses que l'Acco estava investigant en l'exercici de les seves funcions sense que en cap cas estigui relacionada amb cap indicati de participació de l'Acco en els fets que s'investiguen, eh? No entenem, ens costa d'entendre que es faci una petició de compareixença en virtut d'una suposada indiciària implicació de l'Autoritat Catalana de la Competència quan aquests indicis, des del nostre punt de vista, no existeixen, no?

L'Acco, per deixar-ho ben clar, no té cap mena d'implicació en l'anomenada operació Petrum. De fet, sempre hem col·laborat en la persecució del frau en la contractació pública, ja sigui amb relació als casos coneguts com el 3 per cent, o amb qualsevol altre cas que tingui transcendència en l'àmbit de defensa de la competència. I quan en l'exercici de les nostres funcions hem trobat indicis de possible corrupció els hem tramès a l'Oficina Antifrau per si fossin mereixedors de la seva actuació.

Per tant, entenem que nosaltres hem complert amb el nostre deure i hem complert les funcions que tenim assignades. I, per tot plegat, doncs, restem a la seva disposició, per atendre les seves preguntes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, president; gràcies, director, per les vostres exposicions. Ara pasarem a la intervenció dels grups. Dir-vos que, avui, com heu pogut comprovar, tenim un nou sistema de control del temps. És una prova pilot. Esperem que surti bé. Si surt bé es posarà a totes les comissions, també. Estem pendants del temps, ja va marcat. De totes formes, jo també ho aniré avisant. Farem la intervenció dels grups... *(Veus de fons.)* Vosaltres ho teniu aquí davant i els grups ho teniu a les dos puntes de la sala. D'acord? *(Pausa.)* Això és per autoregular-nos encara una mica més.

Tindreu ara cada grup un màxim de deu minuts, com sabeu –intentem acotar-nos al temps, tampoc no cal que l'esgotem, concretem les preguntes–, i cinc minuts pels subgrups parlamentaris.

Comencem la intervenció amb el Grup de Ciutadans. Té la paraula el diputat senyor Cano.

José María Cano Navarro

Gràcies, presidenta. En primer lugar, he de decir que Ciudadans rechaza de manera rotunda que los partidos separatistas sigan degradando el Parlament de Catalunya paralizándolo su normal funcionamiento y, por lo tanto, alterando gravemente sus funciones democráticas, intentando silenciar, en definitiva, a la oposición y perjudicando al conjunto de los ciudadanos. Eso es lo primero que quería decir.

En segundo lugar, darle las gracias por la comparecencia, señor Coderch. Le agradezco sus explicaciones y que nos haya expuesto las líneas de actuación de la autoridad catalana. Lo que sí que le digo es que me sorprendió que la comparecencia no fuera por el caso Petrum, debido a que, en las mismas manifestaciones..., en los manifiestos que usted..., colgaban en su web, anunciaban que tenían ganas de dar explicaciones sobre el tema Petrum y lo que había pasado. Sinceramente, me ha defraudado mucho las explicaciones que se han dado, pero seguiré un poco con la comparecencia que ha tenido hoy, ¿no?

Porque, al final, a la conclusión a la que llego es que tampoco había muchas ganas de dar explicaciones, ¿no? Al final, la comparecencia es por las líneas de actuación..., que yo agradezco la clase magistral que nos ha dado sobre competencia de empresas, pero entiendo que el hecho de que se persone la Guardia Civil en las

dependencias de la Acco es un tema de suficiente trascendencia, y sobre todo por los hechos que presuntamente..., y los delitos que presuntamente se cometieron después..., eran de vital importancia, sabiendo que han tenido acceso a esa documentación y que, por lo tanto, pueden saber si hay indicios o no sobre la comisión de esos delitos, que en este caso afectaban a la competencia.

Sobre su persona, también, por la información que tengo –corríjame si me equivoco o estoy mal informado–, usted está vinculado a Esquerra Republicana y es uno de los ideólogos de las llamadas «estructuras de estado», entiendo yo, por la información que yo tengo, es decir, aquellas que van montando de manera totalmente desleal con el resto de instituciones y, lo que es más grave, con el dinero de todos los catalanes, y todo ello con el objetivo de suplantar a las instituciones y organismos nacionales.

Por lo tanto, la primera pregunta que le voy a hacer, a través de..., a raíz de su comparecencia, es si esa es la línea de actuación..., lo que nos ha explicado, si es la línea de actuación de una estructura de estado que están montando, porque, en definitiva, ya nos tienen acostumbrados un poco a esa bicefalia, ¿no?, a ver sus dos caras: una, en las comisiones parlamentarias, que es la versión autonómica, la versión que aparenta respeto a las leyes, donde lo que pretenden es dar imagen de leales gestores autonómicos, y otra muy distinta es la de los hechos y la que también expresan en los mítines, que también he seguido, que es la versión separatista. Por eso también le pregunto con qué versión me tengo que quedar, señor Coderch, ¿no?, la de gestores o la de trama organizada para dar un golpe a la democracia.

Y lo que es más importante, entiendo yo, no para mí, porque para mí me queda muy claro cuáles son las actuaciones, sino para el resto de ciudadanos: cuándo son honestos y si son rigurosos en sede parlamentaria.

Por eso también quería que me aclarara si lo que nos presentan hoy es la versión procesista con el objetivo de suplantar, en definitiva, a la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia española, a pesar de que veo que a través de los indicadores la cosa no va demasiado bien, y el Acco, pues, tampoco tiene la repercusión que podría tener. Y lo digo por eso, porque si usted colabora como artífice intelectual de la construcción de estructuras de estado, también quisiera que me lo confirmara si en este tema es así.

Y en otro orden de cosas, he leído su plan estratégico 2017-2020, y cuando hablan de los pilares básicos de la entidad para cumplir con su misión de defensa de la competencia, hablan de la imprescindible independencia a la hora de desarrollar el trabajo, evidentemente; nos dicen que es necesario actuar de forma independiente a los mercados, al Gobierno y a las instituciones, cosa que en este organismo es evidente que no pasa, ¿no?; en definitiva, los cargos son nombrados a dedo por el Govern, por lo tanto, tienen una incidencia directa sobre este organismo y dudo que haya una independencia clara y manifiesta por parte de los órganos que están en el Acco y el Govern de la Generalitat. Y eso me lleva a pensar que ciertas instrucciones se pueden dar de un lado hacia otro.

Y no he oído en esta exposición, en esta nueva ley que usted nos comenta de poder llevar a cabo, de poder desarrollar..., no he visto una referencia a este tema, al tema de la independencia con respecto al Govern. Y por eso me gustaría saber si reivindica también que el Govern quede al margen y, en definitiva, quiten las manos del organismo que usted representa.

Porque, en definitiva, los hechos nos muestran claramente que los políticos separatistas reivindican la independencia para acabar con la separación de poderes y controlar, en definitiva, todos los organismos; quieren eliminar todo tipo de control, por eso montan chiringuitos paralelos y cierran el Parlament –hoy he leído ese texto que hablaba de que ayer no se hicieron las comisiones y que la semana que viene no habrá Pleno, ¿no?–, pretendiendo montar un sistema paralelo fuera del control del Parlament, y eso realmente nos preocupa, y mucho. También veíamos que pre-

tendían nombrar los jueces a dedo, como decía el esperpento que llamaron Ley de transición nacional, o que, en la Autoridad Catalana de la Competencia, que es el caso que nos ocupa, los representantes son nombrados a dedo.

Por lo tanto, las dos primeras cuestiones que le planteo van en ese sentido, ¿no?: por un lado, si son unos fines independentistas lo que persigue la Acco, y en segundo lugar preguntarle su opinión sobre la falta de independencia del organismo que representa.

Otro de los aspectos por los que le quería hablar es de la operatividad de la propia Autoridad Catalana de la Competencia, de si realmente tiene capacidad para garantizar o mejorar la competencia de las empresas o hay muchos elementos a mejorar para que eso sea una realidad. He visto su memoria 2017; nos hubiera gustado que la 2018 estuviera a disposición antes de abordar esta comparecencia, así la hubiéramos podido analizar. Y los indicadores la verdad es que no eran muy..., en cuando a la actividad, tampoco eran muy esperanzadores, ¿no?

Por eso le pregunto su opinión, si en estos momentos realmente considera que es operativa la Autoridad Catalana de la Competencia tal y como la conocemos, después ya de los años de experiencia que tiene, sobre todo pensando también en que tiene altos cargos con retribuciones de vértigo; eso sí que es una realidad y una cosa que preocupa.

También nos preocupa el hecho de que dentro de esa utilidad esté el que realmente el Govern se tome en serio los informes, ¿no?, y las recomendaciones de la Autoridad Catalana de la Competencia, porque, por lo visto, la mayoría de recomendaciones no son tomadas en cuenta. Por lo tanto, tampoco veo que haya un especial interés por conocer la opinión y por desarrollar lo que serían las recomendaciones de la agencia catalana, de las cuales tengo que decir que no dudo sobre la calidad de los informes que ustedes realizan, evidentemente no dudo de ello ni lo pongo en cuestión. Puedo poner en cuestión qué temas son los que tratan y cuáles son los que no, evidentemente, ahí sí que puedo poner en cuestión que haya una arbitrariedad, pero no es mi interés entrar en el fondo de los informes que han preparado.

Después hablar del tema que nosotros pedíamos: la visita que les hizo la Guardia Civil. Nosotros también solicitamos su comparecencia por el caso de Convergencia, del 3 por ciento. Al final ha sido gracias a nuestra solicitud de comparecencia que usted nos ha dado una pincelada, aunque ha sido la misma que hay en el manifiesto o en la declaración que tienen en la web. No ha ampliado la información, ¿no? Ya saben, lo del 3 *per cent* es el expolio de los recursos públicos realizados por la banda de Convergencia, que esa sí que era una verdadera estructura de estado que montaron los convergentes, la que permitía mordidas del 3, 4, 10 o más, y en este caso hablamos de la posibilidad de amañar concursos públicos.

Evidentemente, cuando un organismo de control de la competencia, como es el caso de la Autoridad Catalana de la Competencia, no tiene independencia del Gobierno, los riesgos de que sirva para tapar casos de corrupción del propio Gobierno son elevados; no digo que se haga, pero son elevados, y más pensando en el caso que nos ocupa, cuando hablamos de tramas de corrupción organizada dentro de la propia Administración que en este caso afectan..., dijéramos que afectan a la competencia, que es el área que ustedes están controlando.

Y por eso pedíamos su comparecencia, cosa que, por cierto, ustedes en su declaración critican más que los elementos de corrupción que pueda haber y la falta..., bueno, el hecho de que una serie de empresas, en connivencia con la Administración, intentan amañar concursos, intentan beneficiarse de esos concursos, ustedes han preferido criticar más la presencia de los agentes de la Guardia Civil a requerir la documentación a los propios hechos en sí, ¿no? Yo hubiera esperado que la comparecencia de hoy se hubiera centrado más en el fondo de la cuestión, más de que el hecho se lo hubieran requerido a través de una instancia o hubiera venido directa-

mente la Guardia Civil a obtener esa documentación cuando se enteró que la tenían, ¿no? Está bien que hagan esa comprobación.

El sistema que nos han explicado también es un poco raro; se enteran a través de un medio digital; aparecen, analizan la documentación; un poco se cubre el expediente ante esas informaciones del medio digital..., aparentemente, ¿eh?, yo no digo que fuera así, pero da apariencia de que se intenta cubrir el expediente; aparece el requerimiento y el mandato judicial, y a partir de ahí pues ya se suspende el acto *de facto*. Pero sí que me gustaría, en ese sentido, que nos explicaran un poco a qué conclusiones o qué visión tuvieron ustedes de esa documentación que pudieron analizar, si la analizaron, si no la analizaron, qué es lo que hicieron con esa documentación.

La presidenta

Gràcies, senyor Cano; se li està acabant el temps.

José María Cano Navarro

Después continuamos. Gracias.

La presidenta

Molt bé. Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Alcía Romero.

Alcía Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bona tarda. Moltes gràcies al senyor Coderch i al senyor Realp, per la seva compareixença. Realment, hem parlat molt poc de l'Agència Catalana de la Competència en els darrers temps en el Parlament, i és veritat que té una funció important. Podem criticar molt la forma, eh?, jurídica, si un vol, o la independència, o no, de l'agència, però en d'altres comunitats autònomes properes a aquesta les formes són molt similars, no? A la Comunitat Valenciana, doncs, tenen una comissió de defensa de la competència presidida per una persona que tria el mateix Govern. És a dir que tampoc és tan estrany el que passa aquí. Aquesta llei es va fer fa deu anys, el 2009, i, en tot cas, si a algú no li sembla oportú, doncs sempre pot presentar una proposició de llei per canviar-ho, no? En tot cas, sembla, i deia el president, que tenen en marxa una modificació, i em sembla raonable, tenint en compte que portem deu anys i aquí haurem trobat, doncs, coses que han funcionat millor i pitjor. I, per tant, les lleis ens han de permetre també adaptar-nos als nous temps, no?

Però en tot cas no és estranya la forma en la que està, doncs, constituïda o creada aquesta Agència Catalana de la Competència. Potser és veritat..., i ara utilitzaré unes paraules –i em disculpi el senyor Realp– que ens feia l'altre dia, que va comparèixer per la Llei de contractes del sector públic, que ens deia que ja li agradaria que a vegades utilitzéssim més la pròpia agència, no? I és veritat, potser fins i tot els mateixos legisladors, que som nosaltres, que a vegades també en aquest Parlament ens oblidem que una de les nostres principals funcions és legislar, ens oblidem de demanar informes, no?, i suport a aquesta agència, en un tema tan important com és la competència. I, per tant, doncs, aquí potser hauríem de fer el primer *mea culpa* els mateixos diputats, que en moltes lleis podríem estar demanant el seu suport i no ho fem, i això ens permetria legislar millor, que és bàsicament el nostre principal objectiu, no?

I en aquest sentit jo els hi voldria..., una de les meves primeres preguntes és aquesta: quins són els criteris que vostès utilitzen a l'hora de –entenc, d'ofici– fer informes, no? Perquè entenc que hi ha una part que és d'ofici, i per tant vostès decideixen, doncs, quins informes volen fer amb relació, suposo, a l'actualitat o al que en aquests moments s'estigui desenvolupant.

I l'altra és si reben moltes peticions de diferents organismes, doncs, per realitzar informes. Perquè si un xafardeja una mica la seva web, i permetin-me la paraula, doncs sap que hi han informes fets d'altres d'altres..., de municipis, no? –n'he vist

de Sant Joan Despí, Barcelona. I, per tant, voldria demanar si tenen moltes reclamacions o moltes demandes d'altres organismes sobre informes fets. I aquest crec que és un tema interessant.

Suposo que, evidentment, clar, tampoc tenen capacitat –perquè veient una mica, doncs, els recursos humans– per fer de tot i ficar-se amb tot, ja..., evidentment, no?, encara que es pugui també criticar això, però, al final, tenim els recursos que tenim i vostès han de prioritzar. Llavors m'agradaria també això, com prioritzen i com decideixen aquests informes?

En tot cas, segur que podem parlar molt de la independència de l'organisme, i després cadascú a casa seva, diguéssim, que fa i vota el que considera, no?, però hi ha una professionalització de les persones que hi són que jo crec que també és poc criticable, no? En tot cas, vostès han fet fa poc un informe sobre les VTCs que és bastant contrari al que diu el Govern, no? Vaig escoltar el senyor Coderch en un mitjà de comunicació dient, doncs, que no estaven d'acord amb aquell decret. Per tant, no sé si són molt o poc independents, però en tot cas són valents en donar la seva opinió, malgrat estar..., o aquesta ser contrària al que el Govern està plantejant, no? Per tant, només per això, ja em sembla, doncs, molt respectable el que vostès fan, agradi o no a qui està en el Govern, malgrat que sigui el mateix Govern el que els nomena, no?

Una altra qüestió. En el tema de Petrum, que semblava, doncs, el motiu de la compareixença, és veritat que aquest procés està judicialitzat, i, per tant, doncs, tampoc és adient tota la informació. En aquests moments no s'ha acabat la instrucció per part de l'Audiència i a mi em sembla molt agosarat parlar de coses de les que encara no tenim una certa resolució, no? Jo només els voldria fer una qüestió sobre això. Sembla que com a mínim sí que hi ha una certesa..., que almenys en el cas Palau va haver-hi irregularitats en les contractacions i un benefici per part, en aquest cas, del partit de Convergència i Unió i..., o Convergència Democràtica, perdó, que així ho van establir els tribunals, perquè aquí sí que hi ha una sentència.

Però m'agradaria saber si vostès en casos com aquests, en els que hi ha o un procés judicial obert o un de tancat sobre processos contractuals, entren a analitzar això. Perquè és veritat que... I ara me'n vaig una altra vegada al Projecte de llei de contractes... Ah, una cosa; vull dir, com que ara em poso, diguéssim, el barret de ponent d'aquesta llei, i és una llei complexa, difícil, però que ens obliga molt als diputats a intentar que tingui la màxima qualitat, perquè –i ho dèiem al senyor Realp quan va venir, no?– al final aquí la contractació pública a Catalunya significa el 20 per cent del PIB; són més de 4.500 milions d'euros, són molts recursos. Fer una llei d'una manera o d'una altra, doncs, pot obrir a l'arbitrarietat, per exemple, i és el que no volem, no?, i a la competència deslleial, que és el que no volem; volem les mateixes condicions per tothom malgrat que nosaltres emfatitzem aquells elements que ens sembla que una empresa hauria de respectar, no?, per exemple, la responsabilitat social, o elements de responsabilitat social. Però això és molt rellevant. Per tant, quan hi han casos d'aquests a la Generalitat en els que hi ha hagut irregularitats, vostès entren a fer aquesta anàlisi? I després: fan recomanacions sobre això? Perquè jo ara estic pensant que clar, que bé que ens aniria, no?, potser, tenir algun tipus de recomanacions per no cometre errors, o esclertes..., que no hi hagi esclertes a la llei que permetin aquest tipus d'irregularitats.

Després hi ha aquella frase tan col·loquial, no?, allò, feta la llei, feta la trampa, però com a legislador hauríem d'intentar que les trampes no tinguessin cabuda en això, no?

I, per tant, doncs, bé, m'agradaria saber si vostès fan aquesta tasca o l'han feta, i si ens poden també orientar una mica sobre això. Jo crec que no cal que acabi el temps; amb aquestes preguntes, doncs, crec que ja em donaria per satisfeta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Romero. Li agraeixo també la concreció de les preguntes. I ara li passo la paraula al diputat senyor Cid, en nom de Catalunya en Comú Podem. *(Pausa.)* Un moment, a veure si funcionem amb precisió. *(Pausa.)* Molt bé. Gràcies.

David Cid Colomer

Bé, en primer lloc, agrair tant al president de l'Autoritat Catalana de la Competència com al director general la seva exposició. Jo sí que voldria començar una mica pel que es feia referència vinculat al cas Petrum, que és si poden aprofundir una mica més en el que..., no? És a dir, es parla, evidentment, no?, que separem l'objecte de les coses: l'Autoritat Catalana de la Competència no està sent investigada, sinó que en tot cas es requereix informació d'un expedient que havia iniciat la mateixa Autoritat Catalana de la Competència. Si podrien aprofundir en exactament de què es tracta. Em sembla que se'ls va requerir un conjunt d'expedients vinculats a empreses d'enginyeria. Evidentment, aquest cas entenc que encara està *sub iudice* i per tant segurament moltes de les informacions que se'ls reclamen, doncs, no poden ser públiques. Però sí que també una mica aprofundir en el que explicaven, si vostès..., que era de com havien tingut coneixement, no?, d'aquestes presumptes irregularitats. I també, amb un criteri més general, quins són els criteris o els elements que els porten a intervenir, no?, sobre unes situacions i no sobre d'altres. O, en tot cas, no?..., perquè entenc també, com explicaven vostès, que tenen un límit de disposició de temps i fins i tot de recursos per poder destinar a aquesta..., bé, a quin és l'objecte de la seva activitat. Per tant, sí que ens agradaria conèixer una mica quins són els criteris i com jerarquitzen, en certa manera, no?, què és el que..., sobre quins casos treballen i sobre els altres que no.

Després, també, sí que m'agradaria fer-li algunes consideracions. Jo crec..., comparteixo, eh?, alguna de les exposicions inicials que es feia sobre l'objecte o quin ha de ser l'objecte de l'Autoritat Catalana de la Competència. Es feia, per exemple, no?, esment de que moltes vegades els mercats autoregulats no funcionen, que es genera..., distorsions que es poden generar a vegades en el lliure mercat. Es parlava també, no?, d'externalitat o fallades de mercat, per exemple, externalitats en l'impacte d'altres agents, l'impacte sobre el canvi climàtic.

També li dic amb tota la sinceritat..., i és coneguda la nostra posició en aquest cas respecte, en aquest cas, al decret que regula les VTC. Em sorprèn perquè no lliga massa o no ens coordina massa aquestes reflexions que vostè traslladava amb l'opinió que ha emès en aquest cas l'Agència Catalana de la Competència, no?, sobre el decret, en aquest cas, que ha impulsat el Govern. Crec que és un decret valent, que jo crec que precisament el que va fer també és regular aquestes externalitats, regular aquestes fallades de mercat. I, en definitiva, també, quan es parla també o s'expressa per part de l'Acco que hi ha una vulneració de la competència, home, a mi em sorprèn, perquè estem parlant en aquest cas de les llicències de VTC que la majoria d'elles estan concentrades en empreses. És a dir, no estem parlant de persones que tenen..., no?, moltes vegades autònoms, sinó que estem parlant de falsos autònoms en moltes ocasions. I hi ha una concentració, jo diria evident, pel que fa a les llicències de VTC, no només a Catalunya, sinó a tot l'Estat, en molt poques mans, per no parlar també, no?, de les distorsions en el funcionament del lliure mercat que generen algunes empreses com aquestes plataformes digitals, que moltes d'elles no tributen, en aquest cas, per exemple, el gruix dels seus impostos a Catalunya, a l'Estat, sinó que tributen en molts dels casos a paradisos fiscals.

Per tant, els hi dic amb tota sinceritat i tot el respecte, em sorprèn la posició. Evidentment, clar, no?, acceptant la independència que té en aquest cas l'Autoritat Catalana de la Competència, i així s'ha de deixar, de respectar, però també entenen que no coincideix en aquest cas amb la posició. I així espero i desitjo..., també li pre-

guntaria si coincideix la seva posició en aquest cas amb el Govern o si coincideix en aquest cas amb el conseller d'Economia, eh?, que formalment ja sé que és un organisme independent, però depenen de la seva conselleria, per tant, en tot cas, que no és la mateixa posició que manté el Govern. I així ho espero, no?

Es parlava també de serveis d'interès general. Jo crec que precisament el sector del taxi és un servei d'interès general, és un servei públic, i per tant crec que té sentit que es reguli i que es separi, no?, el que és, en tot cas, un servei públic de transport de persones, en aquest cas, com és el del taxi, d'un servei que és, al nostre entendre, una mica diferent, que sí que estem parlant de transport de persones, però no de recollida, per exemple, en aquest cas, al carrer com fa el servei del taxi.

Dir-li també que nosaltres hem demanat específicament, també, la seva compareixença. Suposo que es substanciarà en una propera comissió. Però li hem demanat la seva compareixença precisament per parlar específicament de la seva resolució al voltant en aquest cas del decret de regulació del mercat de VTC. I per tant en podem parlar a bastament, eh?, perquè li hem demanat..., també la del conseller en aquest cas d'Economia, per conèixer també la seva posició, i si coincideix o no coincideix, per exemple, amb la de l'Autoritat Catalana de la Competència, no?

I finalment també vostès plantejaven, i jo crec que amb encert, la necessitat d'una nova llei, no?, que reforci el paper de l'Autoritat Catalana de la Competència i fins i tot també la seva independència. També els faig una pregunta: si creurien adient o no adient, per reforçar aquesta independència, que el nomenament en aquest cas del president de l'Autoritat Catalana de la Competència depengués de tot el Parlament i no del Govern, i a més a més amb una majoria qualificada.

Crec que això també reforçaria, per exemple, no?, aquest paper d'independència, que jo crec que és raonable que així sigui, però que a vegades pot generar certa confusió. No dic que sigui el cas. Però quan a vegades el nomenament es fa directament per part del Govern i no del conjunt del Parlament, sempre és difícil, eh?, trobar quina és la millor manera, la millor manera de fer-ho. Ens passa amb molts organismes. Passa també, ho estem veient també, malauradament, en aquests temps, amb el sistema judicial, eh? Per tant... Però, bé, crec que com més plurals en aquest cas els organismes independents... Passa amb altres, eh?, amb altres organismes que són independents de la Generalitat, que no tenen res a veure amb les seves competències, com, per exemple, en aquest cas, amb l'institut català de cultura per la pau; té també un sistema de nomenament que no és pròpiament dit..., o fins i tot, eh?, també amb moltes distorsions, però fins i tot el Consell de la Corporació Catalana de Mitjans també té un nomenament vinculat més al Parlament que no al mateix Govern. I potser és una reflexió també, que, si es fa una nova llei, també el sistema d'elecció, també, podria ser una de les coses a posar damunt de la taula.

Res més. I, de nou, gràcies per les seves consideracions.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Cid. No hi ha presència de la Candidatura d'Unitat Popular..., el Subgrup Parlamentari del Partit Popular, senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Gràcies, també, al senyor Coderch, director general. Ja ho veu, la setmana passada es queixava de que no compareixien al Parlament i estan fent..., estan omplint el *cupò*, eh?; van a un ritme d'una vegada per setmana. I tant de bo tingui continuïtat.

Em permetran que, jo crec que per raons òbvies, comenci expressant el respecte del nostre grup amb el senyor Coderch i amb l'Autoritat Catalana de la Competència. I entendran que el respecte no és fruit de la seva militància, que és coneguda, però que és lliure; en tot cas, el respecte ve en funció de la independència, sí, però de la independència que vostès i que l'autoritat mostren en relació amb el Govern. I crec que, i, doncs, als fets em remeto, vostès actuen amb aquesta independència

que s'exigeix a l'Autoritat Catalana de la Competència i que és imprescindible per dur a terme les seves funcions amb la garantia que requereix una autoritat, precisament una autoritat de competència.

Per tant, ho repeteixo, per la nostra part, el respecte amb relació a la seva actuació amb l'Autoritat Catalana de la Competència. I, si m'ho permeten, no només amb relació a vostès, sinó també als seus antecessors. És a dir, des de la seva creació –no sé si a altres grups parlamentaris o a altres diputats els pot haver passat desapercbut, però a nosaltres no–, crec, creiem que l'Autoritat Catalana de la Competència ha tingut una actuació acurada. Una altra cosa és que a algú li faci més gràcia o menys gràcia fer cas o escoltar l'Autoritat Catalana de la Competència amb relació a les qüestions que diu o que expressa. Nosaltres creiem que sí, que és un element important a tenir en compte i a considerar; bàsicament perquè compartim el paper de la competència en la defensa de l'interès general de la societat i del servei públic, el compartim molt, és a dir, en el sentit de que la regulació dels mercats ha de justificar-se i ha d'estar suficientment motivada, no ha de ser perquè sí, sinó que hi ha d'haver una justificació des del punt de vista en què un mercat competitiu, en determinades conjuntures, pot requerir unes determinades restriccions, unes determinades regulacions.

Segurament, i legítimament, doncs, hi hauran altres grups que pensen que qual-sevol activitat ha d'estar necessàriament regulada i protegida, eh? I això, doncs, segurament algunes administracions ho estan posant de moda ara, com la nord-americana, i em sembla que és bastant contradictori amb els plantejaments d'alguns altres grups, però tant se val; nosaltres creiem en la competència i també creiem en aquesta necessitat de que hi hagi regulació quan hi hagin elements que ens puguin fer veure que aquesta competència no es pot desenvolupar amb les garanties necessàries perquè l'interès general sigui l'objectiu principal.

Segon element que volia comentar amb vostès. Amb relació..., vostès actuen en dos sentits: un, en la vigilància del mercat. I és en aquest àmbit en el que vostès, doncs, han exposat que han fet diverses investigacions, diverses actuacions, d'ofici o a través de denúncies, com se'ns han explicat, adequadament anònimes, etcètera. És en aquest sentit que vostès ho enceten. I així és com nosaltres ho hem interpretat des del primer moment, tot i que algunes notícies certament donaven a entendre altres coses, de que vostès havien iniciat una actuació amb relació a aquesta presumpta conxorxa d'empreses per actuar davant de concursos públics, que vostès tenien una informació que podia ser útil o que seria útil davant de la investigació judicial que hi havia oberta i que, per tant, se'ls requereix aquesta informació. Per tant, en aquest sentit, absolutament res a dir, no?

Sí que em preocupa una cosa, potser per desconeixement, però que els hi pregunto per si vostès s'ho han plantejat o han tingut dubtes al respecte, que és la compaginació del fet de que..., els tècnics –set, si no m'ha quedat mal entès–, els tècnics que vostès tenen, són tots interins i són els que efectuen les inspeccions. És compatible la interinitat amb el paper d'autoritat en aquestes inspeccions?

(Veus de fons.) Se m'ha acabat el temps?

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Doncs, si és generosa amb mi, en trenta segons, o vint, acabo la meva intervenció en l'àmbit des del punt de vista normatiu. Des del punt de vista normatiu, vostès no...
(Veus de fons.) Gràcies, presidenta.

Des del punt de vista normatiu, vostès només tenen l'obligació d'emetre informes quan els òrgans del Govern que estan elaborant una normativa, si ells consideren que aquella normativa pot afectar la competència, els poden demanar informe; si no, vostès no en tenen obligació? *(Pausa.)* No en tenen obligació.

També és cert –també és cert– que quan jo mateix –i em poso en primera persona– he considerat que hi havia alguna normativa que afectava la competència, els hi he demanat i vostès amablement han elaborat l'informe, però sense cobertura jurídica.

Creuen que això és un impediment? No és un impediment? Estaria bé una modificació legislativa en el sentit de que fossin els grups parlamentaris els que li demanessin informes?

Gràcies.

No abuso més, presidenta. Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Rodríguez. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el diputat Maragall.

Ernest Maragall i Mira

Sí; gràcies, presidenta. Repartirem el temps, els deu minuts, amb el senyor Josep Maria Jové, que farà referència a la segona part de la compareixença, al cas Petrum.

La presidenta

Molt bé.

Ernest Maragall i Mira

Amb relació a la reflexió general sobre l'agència i el seu present i especialment el seu futur, el primer que hem de fer és..., no sé si dir «felicitar», en tot cas, registrar molt positivament, quasi podríem dir, primer, l'existència d'aquesta, senyor Cano, mínima, incipient, i, diguéssim, que ens hauríem de comprometre a enfortir i ampliar, estructura d'estat –sí, afortunadament–, que pot i hauria d'acabar sent de debò l'agència, no? I em sembla que la seva acció l'acredita en aquesta direcció, el desplegament de les seves funcions i el compliment amb escriu d'acord amb les seves capacitats.

Però més aviat diria que no en tenim prou, que en volem més, no? Ja sé que no és fàcil, diguem-ne, però les demandes de recursos que vostès plantegen ens semblen absolutament raonables. Encara més raonables ens semblarà quan es plantegi la llei i puguem definir o participar en el debat sobre àmbits, competències reals. Per tant, li voldria fer arribar alguna reflexió en aquest sentit, no?

És clar, jo potser tinc una memòria molt parcial i injusta, perquè tinc al cap les actuacions de la comissionada de Competència de la Comissió Europea, la senyora Vestager, no? I les comparacions són odioses, evidentment, no? Però, vull dir, tant per capacitat o per possibilitat d'anar al fons de determinats fenòmens des del punt de vista de defensa de la competència, com segurament també per la capacitat sancionadora que té, a mi em sembla que és una referència obligada i positiva, eh? I, per tant, ho dic en aquest sentit, no per imitar, ni per reproduir, ni per envejar, però sí per d'alguna manera...

I en aquest terreny em sembla que hi ha també una primera pregunta que volia fer. Comparteixo absolutament les seves reflexions sobre el mercat com a fenomen social i no natural, tant és així que en qualsevol cas aquesta construcció el que no fa és respectar límits ni fronteres, no? I, per tant, el que passa aquí..., les decisions sobre l'economia catalana també es prenen enllà, claríssimament, del nostre àmbit i del seu àmbit de capacitat d'intervenció. Com afrontem això? Amb quins criteris de cooperació o col·laboració amb l'autoritat espanyola, en un sentit, i amb les autoritats almenys les de la Unió Europea, en un altre, eh? Perquè hi ha molts dels espectacles que veiem, i després em referiré a algun, tenen, diguéssim, explicació o raó en l'àmbit dels mercats respectius, no? Amb un pressupost d'1 milió i mig d'euros, em sembla, aproximadament –és una reflexió afegida–, sobre una economia de 230.000 milions de producte interior brut, a mi em sembla que la dimensió de l'esforç i de l'eficiència de la seva agència, doncs, pren encara més valor.

Però jo voldria saber més, ja quan sigui possible, del nou pla..., és a dir, quin és l'estat general de la competència a Catalunya? Estem bé? Hi ha un sistema d'indicadors homologats que ens permeti establir comparacions amb altres economies i amb altres mercats al nostre país i arreu d'Europa?

També comparteixo aquesta expressió que algú ha dit més d'una vegada, que de fet estava implícita en la seva explicació, que la competència sense regulació el que fa és obrir pas al monopoli. En això estem.

Una referència petita al conflicte taxi-VTCs. Però també, abans d'entrar-hi, una més general: moltes de les qüestions que vostès tracten o que potser haurien de poder tractar tenen a veure no amb el funcionament del sector privat o amb el funcionament de la contractació pública, eh?, que són dos camps, diguem-ne, explícitament delimitats, cada un d'ells, i en els que sí que hi intervenen, però molts tenen a veure amb sectors en els que hi ha presència pública..., no regulació, però sí presència en el mercat, pública i privada simultàniament.

I això em sembla que requereix..., o hi afegeix una complexitat, hi afegeix unes consideracions des del punt de vista d'anàlisi de la competència claríssims. I no és només el tema del transport de viatgers, podríem parlar d'educació, podríem parlar de salut, podríem parlar de serveis socials... I jo crec que en cada un d'aquests sectors es plantegen temes de defensa de la competència efectius que crec que..., que els demano si creuen que tindria sentit afrontar i abordar.

En el tema del taxi, jo crec..., a veure, que ens fa falta alguna cosa més que simplement la crítica al reglament de l'AMB i al decret del Govern, que en bona mesura jo personalment puc compartir des del punt de vista del que vostès expressen. Però, per exemple –i, en fi, potser no en sé prou i potser vostès explicaran que sí que hi és–, no sé si hi ha prou atenció a la concentració oligopolística dintre del sector VTCs; no sé si hi ha prou atenció al compliment o no de les reglamentacions laborals en aquell mateix sector; no sé si hi ha prou... I, després, l'evidència de que cal..., és a dir que una part de..., una explicació clara del que està passant en aquests sectors prové de decisions preses i de les no preses amb relació a aquests sectors des de fa temps, des de fa anys, per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, pel mateix Govern de la Generalitat, o pel tipus de decisions que s'han pres des de l'Administració central de l'Estat, que han, diguéssim, contribuït a distorsionar d'alguna manera, diguéssim..., en fi, a perjudicar clarament, des del punt de vista de la defensa de la competència, aquest sector, però també a produir efectes secundaris en aquests camps laborals i d'interès general prou evidents.

Jo voldria preguntar-li per acabar –abans de donar-li la paraula al senyor Jové–, i també té relació amb això que li deia des del punt de vista europeu, a veure: aquí podem parlar d'elusió fiscal, en l'àmbit de la defensa de la competència? Perquè *haberla, hayla*, i la coneixem tots. Com actuen, a Catalunya, les grans empreses? Quin efecte fiscal estan tenint en la nostra economia? Quin efecte tenen les grans empreses, per exemple, en el sector del comerç *online* o en el sector..., vostè ha mencionat el sector digital, però en el sector del joc, o en el sector de l'energia, o en el sector de les telecomunicacions, o en el sector audiovisual?

Tots són sectors privats, eh?, però, en fi, que cada un d'ells ofereix, almenys des del punt de vista de la curiositat..., no sé si malsana o no, però de defensa de l'interès general, enormes no només possibilitats, sinó que jo crec que exigències, eh?

O, a veure, tot el tema que vostè ha parlat de contractació pública, tot el paquet de règim de les concessions. Hi estem prestant prou atenció, a les concessions? L'equilibri de les concessions està garantit en termes competitiu i de defensa de l'interès general? Hi poden fer alguna cosa, vostès? Autopistes, serveis públics, transports, també. I en tot i cada un d'aquests àmbits també hi ha diguem-ne frontera pública-privada, i em sembla que és molt clarament un camp, doncs, que hauríem d'estar..., en els quals hauríem d'estar.

(*Veus de fons.*) Endavant, senyor Jové. Perdó, eh?

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, company Maragall. Li deia que tenim rèplica després, doncs..., podem acabar.

No; jo voldria reiterar els agraïments al senyor Coderch i al senyor Realp per les seves explicacions sobre els fets ocorreguts el passat 20 de novembre, aquesta persona de la Guàrdia Civil a la seu de l'Acco. Vostès ja ho han explicat sumàriament, però des del nostre grup parlamentari volem felicitar la feina realitzada per l'Acco; l'Acco que ja havia estat o havia iniciat unes investigacions d'ofici per aquestes pràctiques o suposades pràctiques de concentració o de càrtel. Ja veurem si finalment aquestes investigacions o aquestes pràctiques que s'estaven investigant porten a fets delictius o a quins fets delictius porten i quina relació tenien amb allò que vostès estaven..., amb aquelles línies d'investigació que vostès havien iniciat.

Nosaltres no voldríem entrar ara a valorar en excés determinades investigacions judicials, sobretot perquè n'hi ha algunes que encara estan sota secret de sumari, i per tant tampoc tenim tota la informació, i tampoc ens correspondria a nosaltres entrar-ho a valorar, però sí que volem dir a qui aixeca el dit i assenyala que els aconsellem que, quan aquesta actuació acabi, revisin qui i com ha col·laborat amb la justícia, i potser s'emportaran alguna sorpresa. No em facin parlar més.

Del que sí que li volem deixar constància des del nostre grup parlamentari és de la nostra sorpresa i la nostra condemna a les formes i a l'actuació de la Guàrdia Civil per aquestes actuacions que van fer i que avui en parlem. No hi havia la necessitat, com ha explicat el president de l'Acco, de fer aquell desplegament ostentós, armat, de la policia, perquè..., a no ser que es volgués fer veure que allò era un registre, com realment algú ha intentat fer veure. No era necessari. Tots, per desgràcia, tots i totes, sabem que massa sovint les autoritats..., la Policia Judicial acudeix a administracions catalanes –parlo de les administracions catalanes– a demanar informació sobre suposats casos de corrupció i ningú se n'assabenta, només qui se n'hauria d'assabentar. I, per tant, nosaltres condemnem aquesta manera d'actuar.

Però sí que voldríem fer-li algunes preguntes relacionades, si vostè les pot contestar, si això no interfereix en les investigacions judicials. Vostè ens ha dit que aquesta investigació l'han hagut d'aturar, que han tingut el requeriment de que les aturin, però, si tenen algunes conclusions preliminars, com demanaven la diputada Romero i el diputat Cid, si es poden explicar, aquestes conclusions preliminars?

Si ens podrien explicar una mica més per què van iniciar..., no només per aquesta informació periodística, sinó què hi havia darrere d'aquesta informació periodística i per què van tirar endavant aquesta investigació. I, si més no, valorar quina relació hi ha entre aquestes pràctiques de càrtel que vostès lluiten...

La presidenta

Senyor Jové, s'esgota el temps.

Josep M. Jové i Lladó

...i la corrupció. D'acord.

Moltíssimes gràcies. Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. *(Veus de fons.)* Sí, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada senyora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Bé, bona tarda, presidenta. Bé, en primer lloc, doncs, agrair també la compareixença. Ens ha agradat molt escoltar en primer terme, doncs, el diputat del Partit Popular, quan feia referència a la necessitat de la independència en l'exercici de les funcions, perquè, bé, si és molt important que d'un organisme autònom, no?, com pot ser en aquest cas l'Autoritat de defensa de la Competència, es puguin exercir les funcions de manera independent, més important ha de ser quan un tribunal suprem,

doncs, rep missatges de mòbil o diu que per darrere estarà controlat; més important allà és exercir la independència en l'exercici, en aquest cas, de les funcions de jutge, i més quan s'estan perseguint uns delictes que no existeixen i es demanen fins a vint-i-cinc anys de presó. Per tant, ens alegrem que defensi vostè la independència en l'exercici de les funcions.

Vostès han fet... Quan toca intervenir en darrer lloc, doncs, moltes coses ja s'han dit. Trobo molt interessant el debat, i segurament aquí podríem enriquir-lo, amb relació al debat de la lliure competència, els nous reptes de l'economia, no? El senyor..., el diputat Maragall feia referència als reptes de la globalització, a quin és el paper de la Unió Europea, en quins àmbits s'ha de regular. Aquí, per exemple, també hem patit la desregulació en l'àmbit dels bancs. Com avança la salut i l'ètica en l'exercici de la medicina, no? I, per exemple, aquí, jo crec que la lliure competència... –i vostè dirà quines són les finalitats de l'agència, amb la llei– crec que no només es pot basar en l'oferta, no?, en què hi hagi més oferta i que aquesta sigui més barata, i moltes..., o en alguns àmbits ja han patit com aquesta desregulació, doncs, pot afectar el mercat, i també aquesta desregulació no pot suposar en cap cas, doncs, que hi hagi una precarietat laboral.

Per tant, tots aquests equilibris que formen part d'un estat del benestar, de garantir el progrés, no?, el progrés econòmic, el progrés social..., per tant, nosaltres considerem també que aquests límits són importants.

Llavors, s'ha parlat molt, en llibres d'economia o en llibres de dret, per exemple, del concepte d'autoregulació, no? Jo soc una mica crítica amb l'autoregulació, perquè en determinats àmbits del dret administratiu hem vist com l'autoregulació no era suficient per garantir, en context de crisi, doncs, l'exercici dels drets fonamentals, dels serveis públics. I, per tant, en el tema dels taxis, jo crec que també hi ha una part, no?, d'aquesta voluntat d'assegurar aquests drets amb tota la dificultat del context que suposa.

D'altra banda, vostès també han fet referència a aquesta estructura d'estat, perquè jo crec que com a mínim l'Autoritat Catalana de la Competència el que és és una estructura que estableix l'Estatut d'autonomia, en el seu article 154, que estableix una competència exclusiva de promoció de la competència..., i executiva, de la defensa de la competència.

Jo també m'he mirat el seu pla estratègic. El seu pla estratègic, doncs, exerceix, no?, quins són els objectius i quines finalitats per aquest 2019. Vostès ens han posat uns deures, perquè han dit quines són les mancances que tenia l'agència, no?, de l'existència d'interins. Jo crec que, si tots els interins no poguessin desenvolupar les seves funcions a totes les administracions públiques, tindríem un greu problema. Crec que vostès han dit que eren A-21. Per tant, és el cost més elevat, no? Suposo que després deu haver-hi administratius, no? (*Pausa.*) Per tant, en prenem notes.

Vostès també han fet referència a la voluntat de que el Parlament, doncs, donem suport a aquesta tramitació legislativa. I també m'ha agradat molt el director general quan ha fet referència als anònims, perquè precisament demà, amb en Francesc Dalmasas, a la Comissió de Transparència, la CAERIT, portem el Projecte de llei d'alertadors, d'acord també amb la directiva comunitària. I, per tant, relligar..., com vostès han fet referència en el cas també del Petrum, conegut, no?, però que es va originar tot arran d'unes demandes anònimes, doncs, jo crec que el Parlament també està treballant amb aquesta Directiva europea d'alertadors, transposar-la aquí en l'exercici de la potestat nostra, diguem-ne, legislativa.

Per tant, escolti'm, encantats que hagin comparegut. Ens emportem aquests deures, no?, de la tramitació legislativa, de la manca o necessitat de millora quant a la dotació de personal i quant a la dotació, també, de més capacitat. I, segurament, mirant el text de la llei, no?, mirant el text de la llei, segurament, podríem, en funció de la necessitat d'adaptar-se a les institucions, en el seu article 8 i el seu article 9, en les funcions, poder definir molt més i poder tenir més capacitat, no?, aquestes pro-

postes que per aquí el diputat del PP hi feia referència, doncs potser podem estudiar i millorar i enriquir el text de la llei.

També en aquest sentit, doncs, nosaltres condemnem –a l’haver-ho llegit, no?–, com es va dur a terme aquest registre. Hem vist alguns altres casos en els quals en comptes de sol·licitar per escrit la demanda d’informació, que segurament, doncs, com que tots haguéssim col·laborat, que ho haguéssim facilitat..., doncs, presentar-se allà de la manera que es van presentar, jo crec que també ho hem de condemnar i ho hem d’explicitar.

I, finalment, també, en el cas del diputat de Ciudadanos, quan vostè, bé, feia referència a que..., no?, posava una mica en dubte el criteri de l’elecció del president de l’Autoritat Catalana de la Competència, doncs, jo crec que són molts organismes. De fet, aquí tenia una notícia, que era en el cas de la Comissió dels Mercats i de la Competència, que vostès, doncs, també, com en qualsevol òrgan estatutari que té la seva normativa, havien pactat amb el PP l’assignació del càrrec de president, complint amb la normativa. Per tant, no ens vingui a buscar conflictes aquí, perquè, si els busquem en com ha estat seguit el nomenament d’aquest president, doncs haurien d’anar a molts altres casos. Per tant, podem decidir i canviar la governança, però el que s’ha fet aquí és complir amb la normativa.

Per tant, ens enduem aquests deures, de tramitació legislativa, de millora, segurament, de la llei que hi ha ara, per afinar molt més; les mancances que vostès han exposat, i sí, havia llegit que vostès havien demanat feia temps la compareixença, doncs encantats de nosaltres poder complir les nostres funcions.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Geis. Ara, president, us deixarem uns quinze minuts perquè pugueu intentar respondre.

El president de l’Autoritat Catalana de la Competència

Quinze minuts. Aviam, aviam si en soc capaç –aviam si en soc capaç.

La presidenta

Un moment, a veure si encertem de posar el temps... (*Pausa.*)

El president de l’Autoritat Catalana de la Competència

Bé, per començar, doncs, agrair-los a tots, evidentment, les seves preocupacions, i, en alguns casos, la coincidència amb el que he exposat. A veure, és que aquí s’ha barrejat el tema del cas Petrum amb el que havia de ser una compareixença més genèrica sobre l’autoritat. I ho sentim, doncs, perquè, a veure, tampoc hem tingut temps de fer bé ni una cosa ni l’altra, no? Però, bé, dintre del que cap, doncs, procurarem sortir del pas.

El senyor Cano em pregunta dos coses, no? Diu: «Escolti, vostè està aquí fent estructures d’estat per la independència? És vostè realment independent del Govern?» Guaiti, nosaltres estem aquí..., o joestic aquí com a president d’una institució que té una llei aprovada pel Parlament de Catalunya que és conseqüència –que és conseqüència– d’una decisió del Tribunal Constitucional, eh?, que va dir que aquelles comunitats autònomes que tenien competències en comerç interior tenien competències per la competència, eh?, valgui la redundància. Per tant, escolti, aquí, no..., evidentment, cada estat té una autoritat de competència, com la té l’Estat espanyol.

Llavors, la nostra relació amb l’autoritat central també està regulada per llei. Hi ha una llei de l’any 2002 que regula com es distribueixen els casos. Nosaltres, quan tenim un cas, l’elevem a la consideració de la Comissió Nacional de la Competència i ens posem d’acord en que, si aquest cas afecta només l’àmbit autonòmic, doncs, l’executem nosaltres, i en el cas que té importància i conseqüències més enllà de les fronteres autonòmiques, ho fan ells. Per tant, escolti’m, això està perfectament delimitat, eh?; nosaltres complim una funció que en un estat fa l’autoritat corresponent,

però nosaltres la fem en una entitat subestatal, que ha estat validada pel Tribunal Constitucional i que té una normativa explícita de cooperació amb l'autoritat nacional, no?

Guaiti, jo li podria repetir aquí tres-centes vegades que soc molt independent, però crec que són els fets els que ho han de demostrar, no?, són els fets els que ho han de demostrar. O sigui que jo porti un llacet no vol dir que no sigui independent, vol dir que joestic..., que expresso una opinió personal de solidaritat amb unes determinades persones que en aquest moment estan jutjades. Per tant, escolti'm, això no crec que em privi de la meva independència de criteri en temes de competència, eh?

Bé, vostè, guaiti, la independència d'un..., vostè em diu: «És que a vostè el nomena el Govern.» Sí, escolti'm, i qui nomena el president de la CNMV?, qui?, qui el nomena? Nosaltres..., ells deuen ser igual d'independents o poc independents que nosaltres, perquè els nomenen exactament igual.

Jo sé que Ciutadans ha intentat a nivell estatal que el nomenament d'aquests càrrecs es faci d'unes altres maneres, però, escolti'm, de moment no se n'han sortit, eh? Vull dir, han set els mateixos partits estatals els que no estan d'acord en com fer-ho. Si algun dia es posen d'acord en com fer-ho, doncs, ho farem. La nostra independència..., o la meva independència està garantida per llei, de criteri. Se'm nomena per un període de sis anys; per tant, no estic subjecte als canvis de Govern. En segon lloc, les causes de cessament estan taxades. A mi el Govern només em pot cessar per una sèrie de condicions molt concretes. I, per tant, jo, des d'aquest punt de vista, tinc tota la llibertat d'actuació, de criteri, que crec necessària per complir les funcions que tinc assignades.

Li deixaré al director general que contesti més els temes del Petrum, perquè, bé, és ell el que els ha portat, perquè, és clar, en una autoritat com la nostra, la instrucció està separada de la decisió. Per tant, jo no hi participo, en la instrucció; per tant, no ho conec, vull dir que no conec aquest expedient. Sé que, a més a més, està secret, eh?, perquè la providència jurídica que ens va fer arribar el jutjat de Madrid porta el segell de «secret», eh? I fins i tot el nom de les empreses involucrades no el podem publicar, perquè té el segell, pròpiament, de «secret» per part de la institució judicial que ens va fer el requeriment. Per tant, no hi podem afegir gaire res més, eh? Però, bé, el Marc intentarà, llavors, dir tot el que podem dir en aquest moment, eh?, que no serà..., que estic segur que no serà tot el que esperen vostès, però en qualsevol cas crec que serà suficient. Bé, no ho sé, però crec que li he contestat..., no ho sé; si hi ha alguna altra cosa, doncs, li agrairé que me la faci, no?

Pel que fa a la pregunta de la diputada del Partit Socialista, que ens ha preguntat sobre quins criteris d'ofici tenim per fer els informes, si rebem o no peticions, jo crec que el Marc és el més indicat, perquè ja és més la mecànica diària, eh?, que res més.

El director general de l'Autoritat Catalana de la Competència

Resolem..., bé, expliquem una mica aquests dos temes. Primer, en el cas Petrum, sí, m'agradaria esplaïar-me més, però primer nosaltres tenim un deure de secret i després, com bé deia el president, l'ordre judicial que vam tenir, doncs, és també secret i això està en secret de sumari i per tant no els podem donar més informació de la que els hem donat. Jo l'únic que els puc dir és que nosaltres, com fem sempre..., nosaltres tenim dos mecanismes d'actuació: podem actuar d'ofici, i evidentment, llegim la premsa, tenim molts canals de comunicació, i podem actuar d'ofici, però també, i per això ho vam activar, que era un canal que no teníem, i hem activat quan vam arribar..., quan el president va ocupar la presidència de l'Acco vam activar aquest canal de col·laboració, que pot ser anònim, precisament perquè se'ns fessin arribar informacions de forma anònima, en la línia del que deia abans la diputada de Junts per Catalunya.

Llavors, en aquest sentit, se'ns va fer arribar per aquest canal anònim una informació que a més a més anava contrastada amb una informació d'un mitjà digital;

vam llegir aquella informació; ens vam posar en contacte amb aquest mitjà digital; vam parlar amb aquest mitjà digital, quina informació tenia; ens van fer arribar els indicis; vam veure que en aquells indicis hi havia..., que aquella informació que teníem era consistent –evidentment, no farem actuacions si no entenem que aquells indicis són consistents; allà hi havia uns indicis consistents en collusió entre empreses d'enginyeria, i, a partir d'aquí, vam decidir fer una actuació amb una inspecció domiciliària. No sé com es pot posar en qüestió que no haguem actuat si el que vam fer va ser fer una inspecció domiciliària i vam entrar en unes empreses a obtenir tota la informació que vam obtenir.

Aquesta informació, normalment nosaltres la obtenim i l'avaluem i, si entenem que allà hi ha indicis o proves referents a que hi ha hagut un acte de collusió, incoem un expedient. Abans de que poguéssim incoar aquest expedient..., i en la incoació es fa públic el nom de les empreses, abans de poder fer aquesta incoació és quan vam rebre l'ordre judicial. I, per tant, hem hagut d'aturar les nostres actuacions. Em sap greu no poder donar més informació, però és tot el que els puc dir, eh?

Amb relació als informes i els estudis, nosaltres, separar dues coses: una cosa són els estudis sectorials, que és el pla anual que presentarem..., que ja tenim i que presentarem i que farem públic i que no he pogut presentar per qüestions de temps. Aquest any també, com a novetat, hem fet una consulta pública. Per tant, tothom està convidat a proposar-nos temes a estudiar, en els estudis sectorials. Per tant, hem intentat ser més transparents que mai en el tipus d'estudis que avaluem.

Després tenim els informes de regulació, que són sobre la regulació que s'emet. Aquests informes de regulació, és evident que enlloc diu si són preceptius; de fet, no són ni preceptius ni vinculants, però també en la modificació de la llei volem veure de quina manera podem introduir que aquests informes siguin preceptius. Per tant, que els òrgans redactors de la norma ens demanin..., de la mateixa manera que es demana una memòria de temes de gènere i d'altres temes, doncs, que es demani també una memòria de competència. Veurem si això som capaços de posar-ho a la llei.

I aquí també actuem o d'ofici o si ens ho demana l'òrgan impulsor de la norma. Podem actuar a nivell de govern, a nivell d'administracions locals, i per tant el marc..., com es poden imaginar, la quantitat de normativa que es genera a Catalunya és molt extensa. I, per tant, nosaltres intentem estar atents a tot i generalment actuem en base a les peticions que se'ns fan d'aquests informes, eh?

I jo crec que..., sí, bàsicament, això.

El president de l'Autoritat Catalana de la Competència

Molt bé. Doncs continuant amb el diputat del grup dels comuns, el que ha dit el Marc: aprofundir més en el Petrum no ho podem fer en aquests moments.

Bé, tot el que vostè ha comentat sobre la possible contradicció que hi hagi en la nostra posició en el tema dels VTCs, amb aquestes externalitats que jo li deia, nosaltres pensem que no tenim, que no hi és aquesta contradicció, eh? Però, en qualsevol cas, com que sembla ser que han demanat una compareixença, tindrem temps i abast per discutir-ho, eh? Jo l'única cosa que li puc dir és que les externalitats no les provoquen només els VTCs, eh? I els taxis, des del nostre criteri, són els que més externalitats provoquen, eh?, perquè quan un servei ha d'anar el 50 per cent del seu temps buit, donant voltes per Barcelona, com a mínim causa el doble d'externalitats que un altre tipus de servei que està parat i només fa el recorregut necessari per proporcionar aquell servei que se li ha contractat. Per tant, escolti... I així hi ha molts altres...

Que les plataformes no tributen? És cert. (*Veus de fons.*) D'acord. Que les plataformes no tributen o tributen en paradisos fiscals? És cert. També és cert que són un 20 per cent del mercat, perquè cobren un 20 per cent de comissió, un 20 o un 25, no ho sé exactament, eh?, i que aquest problema no és exclusiu de les plataformes digitals i els taxis; aquest és un problema europeu, de què fem amb els Google, de què fem amb els Facebook, de què fem amb les altres plataformes que fan el negoci

en un territori i fiscalment, doncs, l'eludeixen –l'elusió que parlava el senyor Maragall–, ho fan en un altre. Per tant, aquests problemes no els podem resoldre pel taxi o pels VTCs, vull dir, aquests problemes són problemes més generals de la societat que s'han de resoldre en un altre àmbit, segurament europeu, eh?, fins i tot crec que seria europeu.

Per tant, en qualsevol cas, escolti'm, m'alegra que tinguem ocasió de poder discutir aquest tema amb profunditat, la profunditat que mereix, eh?, perquè jo crec que és un tema important i uns conflictes, doncs, que s'han de revisar.

Evidentment, sabem –sabem–, com s'ha dit, crec que també per part del senyor Maragall, que el que no podem fer és passar d'una situació d'una determinada falta de competència a una situació en què hi hagi fins i tot potser menys competència, perquè hi hagi concentració de llicències, com vostè ha dit, perquè hi hagin grans plataformes que acabin sent monopoli natural perquè tenen economies d'escala i economies de..., tot això ho tenim present, eh? De fet, nosaltres distingim aquest sector en tres capes, que són: les plataformes digitals de contractació, el que són els propietaris de llicències, eh?; el que són els cotxes i conductors, i el que són els mateixos conductors. Llavors, entenem que a cada nivell de la cadena de valor d'aquest mercat se li ha d'aplicar la regulació adequada. Llavors podem discutir quina..., quina pot ser que sigui, eh? Però, evidentment, sempre estarem del costat de que en cada una de les baules hi hagi la màxima competència possible. I amb l'última, que és la del xòfer que fa la conducció, evidentment, amb tot el respecte que hi hagi d'haver als drets laborals, a la legislació laboral, als sous mínims que s'estableixin i a les obligacions fiscals que hi hagin. I això ha de ser comú per tots, ha de ser el mateix; m'és igual a mi que porti un cotxe un taxista o que el porti un VTC, ha de cobrar el que hagi de cobrar, ha de pagar els impostos que hagi de pagar, i li dic que en aquesta situació no és així. Però ja en podrem parlar, eh?

Bé, gràcies. Agrair al senyor Santi... –ara no em recordo del cognom... (*veus de fons*)–, Rodríguez, al senyor Santi Rodríguez, en primer lloc, que hagi manifestat la seva confiança en la nostra independència de criteri, que, evidentment, es demostra pels fets, no? I nosaltres, en els últims dos anys i mig, hem fet tretze informes de regulació sobre normes que el Govern ha posat, i sempre crec que ha set amb un biaix diguem-ne bastant crític, perquè, si la norma ens sembla bé, ja no el fem, l'informe de regulació. M'entén? Vull dir, quan fem un informe de regulació, és perquè creiem que hi ha problemes de competència, no?

Ha assenyalat un punt molt important, el senyor Santi Rodríguez, i és com fem inspeccions amb interins, eh? I aquest és un tema important. I és una de les raons fonamentals per les quals nosaltres estem demanant solucionar aquestes situacions d'interinatge. No és veritat que no tinguem cap funcionari que pugui ser autoritat, eh? Ja en tenim, un parell; en tenim un parell que no són interins i que funcionen, eh?, com a directores o com a responsables últims d'aquella inspecció. El problema és que no en tenim prou i el problema és que és cert, doncs, que podem estar en un terreny allò, jurídic, eh?, una mica movedís, amb aquestes inspeccions que fem. Per això és una de les raons per les quals sol·licitem i hem sol·licitat al Govern, i els sol·licitem a vostès també, doncs, que si us plau ens solucionin aquestes situacions d'interinatge, que ens posaran en una situació molt més sòlida jurídicament i efectivament per fer les inspeccions que es necessiten, no?

Vostè m'ha parlat també de si no seria millor que els nomenaments fossin a nivell parlamentari... (*Veus de fons.*) No ha set vostè? (*Pausa.*) No? No sé qui ha set? (*Pausa.*) Ah!, ell, sí. Bé, això forma part d'aquesta llei que estaria en tràmit. Si el Parlament considera, doncs, que seria millor o potser fins i tot esdevenir un organisme parlamentari, eh? Vull dir, escolti'm, això també és una possibilitat que hi ha. Nosaltres proposem una autoritat autònoma independent, amb una figura que està regulada amb una llei, que ara no em sé de memòria, però, escolti'm, si el Parlament considera que tenim entitat suficient com per ser un organisme parlamentari, doncs,

això ho ha dir la llei, no ho podem dir nosaltres, eh? Però en qualsevol cas hi estariem..., ens semblaria bé, es prengui la decisió que es prengui.

Bé, el senyor Maragall, del Grup Republicà, bé, ens ha parlat, evidentment, de la transcendència que té el tema de la defensa de la competència a nivell europeu, de la comissària Vestager, dels criteris de col·laboració que tenim amb la CNMC i a nivell europeu. Hem de dir que, com he dit, amb l'autoritat estatal dels mercats i la competència, la nostra col·laboració està regulada per llei –i per tant aquí hi ha poca cosa a afegir–, que és el que diu la llei, i estableix la llei com s'adjudiquen els casos. Hem intentat i hem fet intents de tindre presència en organismes internacionals directament com a Autoritat Catalana de la Competència, però he de dir que sempre ens hem trobat amb l'impediment de que la CNMC considera, doncs, que la representació institucional és exclusiva seva. Si nosaltres poguéssim, en aquest sentit, doncs, tindre aquesta presència, segurament que també milloraria.

Si existeix un estat general de la competència, amb indicadors? Que jo sàpiga, no. Vull dir, no hi ha una metodologia, per dir, doncs, l'estat de la competència al nostre país és 4 i el del veí és 5, no? No, no n'hi ha. Vull dir, no en tenim; nosaltres no en podem fer servir. (*Veus de fons.*) Sí; es pot analitzar els graus de concentració que hi ha en uns mercats bàsics o als mercats principals, però, com també s'ha dit aquí, el 20 per cent del PIB català és contractació pública, i per tant seria un dels elements més importants, segurament, que hauríem de treballar, perquè, en aquesta frontera entre el que és, doncs, economia i estat o estat i mercat, hi ha aquesta àrea molt important, de treball, doncs, que hauríem d'estudiar ben bé.

La intersecció entre públic i privat. Aviam, nosaltres entenem que les administracions públiques poden participar en mercats privats, eh?, poden participar en igualtat de condicions amb qualsevol operador privat. O sigui, quan hi ha una autoritat pública..., posem pel cas que l'AMB decidís fer una plataforma de contractació pels taxistes en competència amb Uber i Cabify, posem per cas. Això no està prohibit ni està..., ni és erroni; l'única cosa que els demanàriem des del punt de vista de la competència és que aquesta entitat pública o semipública, creada per una entitat, doncs, del sector públic, tingui separació comptable, és a dir que, escolti'm, els comptes han d'estar separats, perquè no hi pot haver una subvenció creuada de pressupostos públics i activitats privades, i que no hi hagi cap mena de prioritat ni es reguli ni es legisli res que faci que aquesta entitat que participa en un mercat amb altres competidors tingui cap avantatge. O sigui, mentre l'entitat del sector públic tingui una participació en un mercat privat, ha de ser amb separació comptable i amb igualtat de condicions. I des d'aquest punt de vista no tindria..., no?

En el marc europeu hi ha el que s'anomenen «els serveis d'interès general». Els serveis d'interès general són, diguéssim, els serveis aquests universals, per dir-ho d'alguna manera, eh?; són serveis que des del sector públic s'entén que el mercat per si sol no els proveiria, amb una cobertura geogràfica, per exemple, extensa, o amb un nivell d'assequibilitat, i per tant la normativa europea permet definir un servei com d'interès econòmic general, i llavors pot tenir un tractament especial, eh?, i es poden produir subvencions públiques en aquesta part del mercat que no es poden produir en una altra part. Per tant, d'instruments, n'hi han, eh? Per tant, jo entenc que, quan es fa una legislació, doncs, s'hauria de dir això –això és un servei d'interès general, o és un servei d'interès públic general–, les tipificacions que hi han, i a partir d'aquí definir els objectius d'interès públic que es pretén que aquest servei cobreixi i la forma de fer-ho. Vull dir, vaja, d'això no en tenim cap..., crec que està clar en la normativa i en tot.

Podem parlar d'elusió fiscal? Sí, és clar que es pot parlar d'elusió fiscal. I podem parlar fins i tot dels efectes fiscals sobre la competència. És a dir, per exemple, jo crec que..., en el pla d'actuacions de l'any que ve hi tenim en concret aquest tema, no?, estudiar com la fiscalitat pot desequilibrar la balança entre uns operadors d'un mercat i uns altres; per exemple, entre el botiguer físic i Amazon, eh? Per exemple,

això és una... I, si la fiscalitat no està equilibrada, evidentment, doncs, es poden produir situacions anticompetitives, només pel tema fiscal, eh? Però, és clar, nosaltres això ho podem assenyalar, però el tema fiscal, laboral... En el tema laboral és el mateix; es diu que la «uberització» de l'economia i tal... Escolti'm, aviam, de precarietat laboral n'hi ha tant al taxi com al VTC, eh?, perquè..., per mi, la precarietat laboral màxima és un autònom, un autònom que no tingui protegit el seu mercat, eh? Clar, si jo el protegeixo del mercat, llavors sí, llavors ja tinc garantida una facturació. Pel que nosaltres sabem, tots els conductors xòfers de VTCs són personal laboral contractat amb respecte a un conveni, i reben aquesta retribució. El cas del taxi és molt més..., eh?, és molt més difícil d'entendre realment com funciona, perquè, tot i que la Llei del taxi diu que ha d'explotar la llicència el propietari de la llicència o un personal assalariat, bé, aquesta relació no sempre és exactament aquesta, eh? I es donen situacions –que fins i tot estan prohibides a la llei– de llogar la llicència, eh?; és a dir, de pagar a un senyor un percentatge del que es rebí. Per tant, jo crec que tot això s'ha de revisar com un tot i no podem fixar-nos en coses concretes, però sí, el tema fiscal també és molt important.

I del tema de concessions públiques, per què parlar-ne? Nosaltres portem temps advertint, per exemple, que les concessions de les línies de servei d'autobús discrecionals, doncs, es fan amb unes llargades de temps massa àmplies, eh?, i que... Perquè en aquest cas no estem competint en el mercat, eh?, perquè acceptem que de línies entre..., jo que sé, entre Berga i no sé què més, doncs, no té sentit que n'hi hagin tres, d'autobusos, o tres companyies que competeixin. Estem d'acord en que es faci una concessió. Per tant, és una competència per entrar en el mercat, no quan estàs dintre del mercat. Llavors, el que nosaltres diem és que aquesta competència per entrar en el mercat també s'ha de fer d'acord amb els principis que la legislació estipula, eh? I això s'aconsegueix, des del nostre punt de vista, millor, doncs, fent concessions més curtes en el temps, revisant-les de tant en tant, revisant els plecs de condicions a l'hora de concedir aquestes concessions.

I, de fet, en tenim un cas sobre la taula. Avui mateix, hem comunicat a l'AMB que impugnaríem el plec de concessions d'uns serveis d'autobusos a Sant Boi de Llobregat..., a Sant Boi i no sé on més, eh?, perquè entenem que no..., bé, sembla que estiguin preparades, per dir-ho d'una manera com més col·loquial, no? Per tant, el tema de concessions públiques també és un tema que sí, que ens afecta molt, eh?

Al senyor Jové no sé si li hem contestat més o menys? Sí? *(Pausa.)* Bé.

Sí, i, per últim, a la parlamentària de Junts per Catalunya, bé, agrair-li el marge de confiança que ens atorga. I és cert que quan es desregula o quan es rebaixa, si ho vol, el nivell de regulació d'un sector, doncs, els temes laborals i fiscals també són cabdals –són cabdals–, però nosaltres entenem que aquesta és la tercera pota del que jo els deia d'intervenció de les autoritats públiques. És a dir, són les autoritats, vostès, els que han de fixar unes condicions mínimes laborals, unes condicions fiscals... I aquesta legislació, des del punt de vista de la competència, és una legislació donada; l'única cosa que podem és vigilar que s'apliqui per igual a tothom, però no ens pertoca, entenc jo, a nosaltres, doncs, dir quines haurien de ser les condicions laborals o quines haurien de ser les condicions fiscals.

El mateix que li volia dir al senyor Cano. És a dir, nosaltres, quan fem una investigació, nosaltres busquem temes de competència, perquè són els únics pels que tenim atribucions, no busquem temes de corrupció, m'entén?, ni intentem..., ni els amaguem, si els trobem. Si els trobem o si ens sembla que hi pot haver una derivada d'aquest tipus, ho passem a l'Oficina Antifrau, com hem fet moltes vegades i com farem cada vegada que ens sembli que hi pot haver una derivada, no? Evidentment, quan això..., si es concreta i passa a l'àmbit penal, llavors nosaltres aturem la persecució de coses des del punt de vista de la competència, perquè entenem que és prioritari el fet de que hi hagi o hi pugui haver implicacions penals, no?

I, doncs, fins aquí penso que he intentat respondre almenys a les preguntes que m'heu fet.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, president. Ara, si els sembla, establirem un torn de, si els grups voleu intervenir, tres minuts i un minut i mig pels subgrups. *(Veus de fons.)* Sí? Voleu intervenir? *(Pausa.)* Doncs, per part de Ciutadans, el senyor Cano, tres minuts.

José María Cano Navarro

Gràcies, senyora presidenta. Bé, volia reiterar el meu agraïment per la seva compareixença, senyor president, senyor director. També reiterar el reconeixement als informes que fan, amb els recursos que tenen; evidentment són informes que nosaltres llegim sempre amb molta atenció.

Dir que, al final, no m'ha contestat si realment estava fent una construcció d'estructura d'estat o no; m'ho ha constatat el senyor Maragall, ja m'ha definit que sí –ja m'ha definit que sí–, no? I la meva preocupació és perquè això significa que es malgasten recursos, que es desaprofiten oportunitats, que s'empitjora la coordinació amb altres institucions de l'Estat i, al final, tot això el que s'acaba..., és repercutint en la ciutadania. Quan nosaltres tenim la visió posada en un cantó que realment no toca, doncs, al final dediquem hores, esforços i calés a allò que no toca, i implica no dedicar-los a l'altre cantó. Aquesta és la reflexió que jo li feia.

Tampoc m'ha donat la seva opinió sobre el tema de la designació del president. No sé si considera que és millor fer-ho de la manera que jo plantejava i que fos el Parlament i que no fos el Govern qui ho decidís.

Per altra banda, també recullo la seva oferta de demanar informes o..., després mirarem a veure com es pot vehicular aquesta manera de fer-ho. Perquè també considero que moltes de les accions que s'estan fent per part del Govern afecten la competència, i també m'agradaria sentir com són. És a dir, jo quan parlo de les multes lingüístiques i dels rètols en castellà o en català, no sé si això afecta..., entenc que sí, que pot afectar la competència; quan veig que entitats estan intentant boicotejar o fent campanyes per boicotejar empreses, jo entenc que això també afecta la competència. El fet de que hagin marxat, per determinades accions, milers d'empreses, entenc que també afecta la competència.

Per tant, de tots aquests temes, m'agradaria saber la seva opinió, i saber-ho, doncs, d'una manera calmada..., de quina és l'opinió de l'Acco, en aquest sentit, sobre aquests temes.

Re més, no m'allargo més. Agrair la seva compareixença.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Cano. Senyora Romero? *(Pausa.)* Catalunya en Comú Podem? *(Pausa.)* Sí.

David Cid Colomer

Com deia, temps tindrem de debatre sobre el Decret de regulació de VTCs, a més, si a més té a bé venir a comparèixer, que així em semblava entendre-ho de les seves paraules. Simplement, que vostè feia referència, sobre les externalitats externes, que tenia a veure, no?, amb el fet de que el 50 per cent del temps els taxis circulen, no?, buits, això és molt senzill, i a més a més crec que la nova Llei del taxi ho pot resoldre, i a més a més crec que també les noves tecnologies també ho poden resoldre, establint, no?, més zones d'aturada, millorant, en aquest cas, per exemple, també, les aplicacions.

Però a més a més a mi..., clar, això té a veure amb que precisament és el que no es compleix, que no es compleix la regulació; és que precisament els VTCs el que no poden fer o no haurien de poder fer és..., però sí que fan, eh?, perquè això ho sabem i ho sabem tots i totes, i per això es vol, doncs, evitar el que..., i en aquest sentit va,

jo crec, el decret de la Generalitat i en aquest sentit també va el reglament que vol aprovar l'AMB, és que a la pràctica jo crec que els VTCs també circulen la majoria del seu temps amb el 50 per cent, perquè, malgrat que teòricament són un servei a demanda, no actuen com a servei a demanda, sinó que substitueixen el taxi circulant i recollint passatgers fins i tot, diria, en parada, eh?, i passatgers al carrer.

I això passa i és conegut entre altres coses perquè passa, per exemple, als voltants de grans estacions de transport públic, com per exemple l'Estació de Sants, on per exemple, la Guàrdia Urbana de Barcelona ha hagut de sancionar de manera reiterada, en aquest cas, doncs, bé, vehicles de VTC, perquè en aquest cas, no?, utilitzen o fan servir els serveis de VTC més similar..., com un servei de taxi que no com un servei de persones a demanda, eh?

I per tant crec que, en aquest sentit, hi ha camí per recórrer, evidentment, amb la Llei del taxi. Nosaltres hi estem d'acord. En teoria, el conseller ha anunciat que vol fer i vol impulsar una llei, una nova llei del taxi. I nosaltres, doncs, li hem dit que estem disposats a arromangar-nos, eh?, i a arromangar-nos, i, per tant, que és una bona idea, doncs, posar en marxa aquesta nova llei del taxi.

En tot cas, com deia, espero que tindrem temps de parlar-ne amb profunditat.

La presidenta

Gràcies, senyor Cid. Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí; gràcies, presidenta. Un parell de consideracions i una pregunta final. No, la primera consideració no va tant amb vostès, però sí que vull circumscriure la meva intervenció a la compareixença de l'Autoritat Catalana de la Competència i no a altres organismes dependents de la Generalitat i que haurien d'actuar, també, amb independència i no ho fan. Segurament, amb qualsevol altre organisme, no hagués fet el discurs que he fet avui amb relació a l'Autoritat Catalana de la Competència. Ho dic perquè si hi ha qui mesura... No, no em refereixo tant a vostè, i jo crec que ho entenen, eh? Si hi ha qui mesura la independència dels organismes en funció dels WhatsApps de tercers, va errat. I més val que mirin les actuacions dels seus propis organismes en teoria independents, més que els WhatsApps de tercers.

La segona qüestió, amb relació a si l'Autoritat Catalana de la Competència és o no és una estructura d'estat; no hi vull entrar. L'Autoritat Catalana de la Competència té les seves competències, valgui la redundància, perfectament definides. I no he vist que s'atorgui competències més enllà de les que estrictament té en funció del propi Estatut i en funció de la pròpia llei de l'Autoritat Catalana de la Competència. Per tant, ni els acusaré de malbaratar, perquè a més a més tenen els recursos que tenen, que són més aviat escassos, per la funció que fan, i que haurien i que podrien fer, ni tampoc els diré que són un autèntica estructura d'estat, com he sentit per aquí; fan la seva funció, la funció que estatutàriament tenen encomanada.

I la tercera, que és la pregunta...

La presidenta

Ha d'acabar, eh?, senyor Rodríguez, que ha exhaurit, en molt, el temps.

Santi Rodríguez i Serra

Acabo. Si considera..., sí, ho entenc, eh?, però, si considera que del Grup Mixt soc l'únic representant, doncs potser hauria de tenir l'acumulació de temps...

La presidenta

Continuarem...

Santi Rodríguez i Serra

Acabo, presidenta, acabo. No, no, no pretenia, no pretenia...

La presidenta

Senyor Rodríguez, en aquesta comissió continuarem assignant la meitat del temps...

Santi Rodríguez i Serra

D'acord –d'acord.

La presidenta

...als subgrups parlamentaris.

Santi Rodríguez i Serra

Era una llicència...

La presidenta

Sempre intento ser flexible...

Santi Rodríguez i Serra

Era una llicència. Acabo –acabo

La presidenta

...però aplicarem el temps reglamentari.

Gràcies.

Santi Rodríguez i Serra

Acabo. Senyor Coderch, és suficient la prescripció legislativa de l'article 8.1.b, que diu que a criteri de qui elabora la norma es pot demanar informe a l'Autoritat de la Competència, o hi hauria d'haver una expressió més taxativa perquè el Govern, quan elabora una norma, demanés informe a l'autoritat?

La presidenta

Gràcies, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta.

La presidenta

El Grup Republicà?

Ernest Maragall i Mira

Sí; brevíssimament, presidenta. Només quasi li dic que per estimular o per animar-los a que, en la direcció de les reflexions que ens han fet arribar avui, hi ha algunes de les qüestions que crec que hem coincidit, que ens ocupen o ens preocupen per igual, doncs..., a veure, aquesta qüestió de distribució de funcions entre l'agència catalana, l'estatal i la de la Unió Europea, etcètera. És obvi, en fi, que això que..., no discuteixo que sigui així en aquest moment, discuteixo que haguem d'acceptar que això sigui així. És a dir, en qualsevol cas i en qualsevol perspectiva de futur per aquest país i per les nostres aspiracions nacionals, la necessitat d'estar en estreta..., o de participar activament, si és que volem fer front efectivament a fenòmens de concentració empresarial o d'abús..., de posició d'abús de mercat, o de protecció de drets laborals, etcètera, exigeixen indefectiblement algun tipus de participació, de presència i de responsabilitat en els expedients.

En fi, clar, si com que són d'una empresa multinacional, doncs, ja no hi podem fer res, malament rai, diguéssim, eh?, perquè l'interès general dels ciutadans d'aquest país és el que és, no? I em sembla que això és..., hauria d'anar per endavant. De manera que crec que estem obligats a promoure, en fi, les novetats, les capacitats i la possibilitat d'intervenir, no de més traspasos de competències, sinó d'un nou model de funcionament global en aquesta qüestió que ens permeti defensar millor els nostres interessos com a país.

Jo, per exemple, abans he parlat un moment d'elusió fiscal. Per què no fem un informe real, vista aquesta qüestió des de Catalunya, de com està afectant avui a la competència, a la nostra economia, la competitivitat fiscal entre els estats de la Unió Europea? Perquè es un tema això... Algunes xifres que jo he escoltat altres vegades són xifres astronòmiques, de detracció de recursos fiscals de l'interès general dels ciutadans europeus, eh? Per exemple, 100.000 milions d'euros l'any. No és il·legal, eh?, és simplement l'aprofitament de les esclètxes presents aprofitant la competència entre estats en el terreny de la fiscalitat. I això vol dir l'impost de societats, vol dir per exemple els temes de registre de patents, etcètera; en fi, hi han mil formes, no?

Algunes d'aquestes, en economies com la nostra, amb grans empreses, junt amb una economia caracteritzada per mitjana i petita empresa, tenen conseqüències especials, i tenen, diguéssim, efectes negatius molt preocupants. La capacitat, diguem-ne, d'eludir o de minimitzar els efectes fiscals d'una gran empresa enfront de la realitat immensa de la nostra economia formada per petites i mitjanes empreses és espectacular. Les estadístiques de diferència d'aportació d'unes i altres és inacceptable, en termes socials i en termes d'equitat i en termes de justícia fiscal.

I crec que això, aquí també podríem..., hauríem de poder comptar amb el seu coneixement i amb la seva competència, no només com a exercici de facultats, sinó també com a demostració de la seva efectiva capacitat.

La presidenta

Diputat, se li ha acabat el temps...

Ernest Maragall i Mira

Gràcies.

La presidenta

En nom de Junts per Catalunya...

Gemma Geis i Carreras

Sí; molt breu, només per agrair, doncs, la compareixença. Efectivament, en l'equilibri entre el que s'anomena els serveis públics d'interès general, que tenen una afectació social, que afecten els drets dels ciutadans, aquesta projecció, també, aquesta, no?, aquest escalat entre competències autonòmiques i la projecció que tenim a Europa, i tota la política europea en tema de competències..., doncs, segurament, en el marc d'una llei que és del 2009, i que han canviat tantes coses i que tantes més en canviaran, fruit de la revolució digital, per exemple, doncs, crec que seria un bon moment per incloure..., i de possibles compareixences, incloure propostes de millora de la legislació que tenim.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputats. Ara, president, si li sembla i si ho pot fer...

El president de l'Agència Catalana de la Competència

Sí, no; ho faré...

La presidenta

...per recollir i tancar la sessió, té la paraula.

El president de l'Agència Catalana de la Competència

...ho faré realment breu –ho faré realment breu. Només indicar-li al senyor Cano, que potser li serveix d'alguna cosa, que jo abans de ser president de l'Autoritat Catalana de la Competència, vaig ser vicepresident de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i vaig ser nomenat per part del Govern central, eh? Per tant, escolti'm, alguna cosa potser hi té a veure no tant la militància política com altres qüestions, no?

Escolti'm, fem estructures d'estat? Nosaltres fem el que diu l'Estatut i la Llei que ens pertoca. És evident que, de qualsevol estat, una de les seves estructures és una autoritat de competència. Escolti, això és indubtable. Nosaltres hem fet referència, i algú se n'ha estranyat, del cas d'Àustria, per exemple, quan fèiem comparatives. Bé, jo he fet aquesta comparança perquè l'economia i el volum de l'economia, i per habitants, són magnituds comparables. I entenem que la magnitud que ha de servir per saber quin grau de recursos ha de tenir una autoritat depèn del marc econòmic en el qual ha de controlar. I, per tant, si nosaltres tenim un PIB, el que tenim, i tenim una població, la que tenim, doncs, ens podem comparar amb altres autonomies que ho puguin tenir semblant o ens podem comparar amb altres estats d'una dimensió semblant a la que té l'economia catalana.

Per tant, són..., no ho sé, jo faig el que faig; si a vostè li sembla que és una estructura d'estat... És evident que, si algun dia Catalunya arriba a ser un estat, com espero i desitjo, eh?, que no ho vull pas amagar, doncs, bé, tota l'experiència que hem adquirit la podem fer servir. I això, des d'aquest punt de vista, doncs sí, estem preparant una estructura d'estat, si ho vol dir així. Però no és aquest l'objectiu ni la justificació de les actuacions que fem.

La designació del president, vostè em preguntava si era millor que fos per part del Parlament o que fos per part del Govern. Escolti'm els dos models poden funcionar, tot depèn en última instància de la integritat personal de la persona escollida, m'entén?, no depèn de que un l'hagi escollit..., o un altre; depèn primer que tinguis una certa protecció en el sentit que jo li deia, d'un període suficient de càrrec, que tinguis molt ben explicitades les condicions en les quals pots ser cessat o no, eh?, i que tinguis llibertat de criteri suficient. I, després, un ho demostra caminant. I, escolta'm, si hi ha determinades persones que tenen més tendència a ser més influenciades o no... Escolti'm, el que sí que li puc assegurar és una cosa: que jo, per l'experiència que tinc a la CMT, més que les pressions del Govern, em preocupen les pressions dels operadors privats. Aquestes sí que són de veritat i tangibles, eh? Per tant, hem d'estar protegits de les dos coses: la independència dels governs i la independència dels operadors privats. I, a partir d'aquí, la independència de criteri, doncs, és la que es vol atorgar cadascú, eh?

Vostè em parlava de multes lingüístiques, de rètols, de marca d'empreses i tot això. Escolti'm, jo em lleigeixo la Llei de l'autoritat catalana i no em diu res de tot això. M'entén? Vostè lleigeixi..., lleigeixo la Llei de la competència i tampoc hi trobo res de tot això, no? Per tant, escolti'm, no, no és un tema que ens hagi preocupat ni que hàgim mirat, precisament perquè entenem que la legislació de competència no contempla aquestes coses, no?

No ho sé, dir-li a una empresa que ha de retolar també en català afecta la seva competència, la seva capacitat de competir? Jo em fa l'efecte que si l'afecta és en positiu, però, bé, això és una opinió personal, no? Però no ho sé.

Les multes..., escolti'm, les multes de trànsit afecten la competència? Les multes es posen, suposo, perquè hi ha una legislació que diu que et multaran. Llavors, bé, escolti'm, jo, aquí, com a Autoritat de la Competència, no..., doncs, no sé si hi podem entrar, com si podem entrar en quin ha de ser el sou mínim o quant ha de ser la taxa de l'IRPF, o no. Nosaltres no hi entrarem. L'única cosa que diem és que el que sigui ha de ser igual per tots els competidors, en l'entorn que sigui. A partir d'aquí, no –no.

Bé, escolti'm, del taxi i del VTC ens hi podríem passar, discutint, tota aquesta tarda d'avui i segurament que no acabaríem, i per tant jo crec que serà millor que en una compareixença específica..., en fi. Només –només– em sorprèn –em sorprèn– que vostè digui que els VTC circulen buits, perquè els VTC sí que no tenen cap interès a circular buits, eh?; no en tenen cap ni un, és un cost afegit això. Que es preposicionin en llocs on esperen una major demanda, bé, això és lògic, això ho fan totes les empreses. Vull dir, si tu creus que tindràs demanda del teu servei no sé on,

no te n'aniràs a tres-cents quilòmetres. Home, això és un funcionament lògic, no? Però, bé, ho torno a dir, millor que en parlem més detingudament.

Al senyor Santi Rodríguez, escolti'm, agrair-li una altra vegada la seva intervenció, de no fer extensiva a l'autoritat l'opinió que pugui tenir sobre altres funcionaments d'altres organismes. I sí, a nosaltres ens agradaria –i així ho hem proposat– que la llei digués que els informes són preceptius; ja no diguem «vinculants», perquè llavors ja seria la bomba, no? Però no, entenem que no poden ser vinculants per un govern, però sí que entenem que haurien de ser preceptius, eh? Quan un govern o quan una institució pública té la intenció de presentar una norma, doncs, que se'ns demanés informe, preceptivament, eh?, això sí. Hi estem d'acord.

I lo de promoure, senyor Maragall, la presència internacional, escolti'm, nosaltres fins i tot rebem invitacions, moltes vegades, que no poden atendre, eh? Fins i tot rebem..., hi ha un organisme, que és l'European Competition Network, que moltes vegades ens ha convidat a ser-hi. Hem fet la sol·licitud, però, noi, llavors reben una carta de la CNMC dient que la representació internacional és exclusiva de la CNMC. I llavors l'organisme hi va. Doncs aquí no m'hi poso. Per tant, tot el que es pugui fer per promoure la nostra presència internacional crec que, com ha dit el senyor Maragall, doncs, redundaria en un millor compliment de la funció que tenim, no?

I l'elusió dels recursos fiscals... Hi tornem a ser. És cert, i ja li dic, en concret, des de l'àmbit que nosaltres ho podem fer, eh?, vull dir, des de l'àmbit que ens pertoca, que és dir si un determinat esquema fiscal és o no discriminatori entre els diferents competidors. El que no podem entrar a opinar és si és suficient, si no és suficient, si s'ha de tributar aquí o a allà..., bé, jo entenc que s'ha de tributar en el territori en el que es genera la renda. Això em sembla bastant sensat, no? I crec que és el principi fiscal més estès, no? Per tant, escolti'm, en el tema fiscal, veurem què hi podem..., fins on podem arribar i ho veurem quan haguem pogut acabar l'informe que estem preparant, eh?

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, president, senyor Marcel Coderch, director general. Us ho agraeixo als dos, perquè ha sigut una mica un esforç important, eh?, fondre dos compareixences, diguem-ne, en una, d'acord?

Si els sembla, suspendrem deu minuts la sessió per poder acomiadar i reprendre amb les PRs que han quedat pendents.

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i set minuts i es reprèn a dos quarts de sis de la tarda i dos minuts.

La presidenta

Gràcies, diputats i diputades. Si els sembla, reprenem la sessió.

Ens queden ara les propostes de resolució. Ja vam informar que la número 3, la Proposta de resolució sobre la presència de l'aranès al web de tràmits de la Generalitat, el grup proponent –és Ciutadans– va dir que l'ajornava, igual que el punt 4, també del Grup Parlamentari de Ciutadans, sobre l'accés telefònic als números de suport de la Generalitat, i també el punt 6, que era la sol·licitud de sessió informativa en aquesta comissió del vicepresident del Govern pel tema de la repercussió econòmica i financera en els pressupostos de la Generalitat de la retirada de la concessió de la gestió Aigües Ter Llobregat a Acciona.

Sol·licitud de sessió informativa amb el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre la retallada de recursos al Consorci de l'Habitatge de Barcelona per a rehabilitacions i ajuts al lloguer (retirada)

354-00057/12

També ens ha informat de la retirada definitiva, el diputat David Cid, de Catalunya en Comú Podem, del punt 7, retirada definitiva o decau ja, perquè, diguem-ne, que ja s'ha fet la feina al respecte.

El punt 8, com ja saben, ha quedat ja substanciat i votat. Per tant, ara passarem a les PR.

Abans de començar, voldria dir-los que en aquesta comissió, si hi estan d'acord, posarem, per les PRs, cinc minuts per tots els grups; la meitat pels subgrups, tot i que seré flexible en això, perquè saben que, per reglament, tenen deu minuts.

La majoria d'intervencions de les PRs..., molts de vostès ja han parlat o ja hem acordat prèviament algunes de les esmenes, i, per tant, per anar agafant un hàbit de temps, marcarem, si tots hi estan d'acord, cinc minuts; la meitat, pels subgrups. Evidentment, seré flexible, perquè, si algun dia algú arriba a deu, és el que permet el Parlament, però em sembla que..., anem-ho establint perquè això també sigui facilitador d'una gestió una mica més àgil dels temps i de les comissions.

Algun grup hi té alguna cosa a dir? Perquè en quedarà nota, prendrem nota d'això, eh? D'acord? *(Pausa.)* Perfecte.

Proposta de resolució sobre les herències intestades

250-00279/12

Doncs, si els sembla, comencem amb la primera proposta de resolució, sobre les herències intestades, que proposa el Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula, entenc que... *(veus de fons)* Sergio Sanz. Disculpi, diputat. Endavant.

Sergio Sanz Jiménez

Gracias, presidenta. Esta propuesta de resolución, en realidad, lo que la motiva es la necesidad de vivienda que tenemos en nuestra sociedad, la dificultad que tienen los ciudadanos para acceder a una vivienda, para pagar el alquiler, para poder mantener la vivienda en la que viven.

Y eso obedece a la falta de un parque público de vivienda. Necesitamos ampliar el parque público de vivienda, y, por tanto, cualquier ocasión que se le presente a la Administración para hacerlo debería ser aprovechada; debería ser aprovechada, por ejemplo, no vendiendo terrenos públicos para que se haga vivienda de precio libre. Y también, cuando se reciben en herencia una serie de inmuebles, pues valorar, cuando aquellos inmuebles cumplen con las características apropiadas para ser consideradas viviendas públicas, cuando están ubicadas en municipios donde hay una alta demanda acreditada de viviendas, según la ley que aprobamos en este Parlamento, y que pueden ser susceptibles de ese fin social..., pues aprovecharlo.

Como ven en la exposición de motivos, aquí se hace referencia a una subasta que se publicó en el DOGC del 9 de mayo, en la que se vendían cuarenta y siete inmuebles que estaban formados, pues, por viviendas y por solares. Algunas de esas viviendas, algunos de esos inmuebles estaban en Barcelona o en ciudades donde ese problema de precios de la vivienda existe, y no comprendíamos cómo no se incorporaba eso que heredaba la Generalitat al parque de vivienda pública.

Por esa razón, por lo que les he explicado, presentamos esta propuesta de resolución, porque, como decía, hay que aprovechar todas las ocasiones para ampliar el parque público de vivienda, teniendo en cuenta que es uno de los principales problemas de la ciudadanía.

La propuesta es muy clara. Se compone de dos puntos. El primero es el que hace referencia a incorporar al parque público la vivienda y los solares adquiridos por la Generalitat a partir de las herencias intestadas que se encuentren en municipios de alta demanda y con alta presión de precios.

Y el segundo es simplemente que, cuando los inmuebles no reúnan esas características y se proceda a su subasta, las cantidades ingresadas a partir de esta se destinen igualmente a políticas de vivienda. Eso es todo.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Sanz. Em consta que han retirat les esmenes que havien presentat el Grup Republicà i el Grup de... –ho tenim aquí–, de Junts per Catalunya. Per tant, passarem a intervindre en l'ordre normal. *(Veus de fons.)* Sí, senyor Salvadó... *(Veus de fons i pausa.)* Perdoneu, és del següent punt, eh? D'acord.

Per tant, comencem per posicionar..., per la defensa de les esmenes per part del Grup Republicà. Senyor Salvadó.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Sí; gràcies, presidenta. Bé, en principi, he entrat aquestes esmenes, en primer lloc, per ajustar aquesta proposta de resolució al marc legal vigent. L'Administració i, en este cas concret, la Junta d'Herències, no actua exclusivament a partir dels seus criteris, de les seues prioritats polítiques, sinó que actua en funció d'allò que regula l'article 442 del Codi civil de Catalunya. I, en tot cas, si es vol modificar el marc legal vigent, el que correspon és presentar una proposició de llei i no pas una proposta de resolució; una resolució en cap cas pot plantejar-li a un òrgan de l'Administració que actue allunyant-se d'allò que la llei vigent determina.

El que són les esmenes que hem presentat..., reflectixen literalment allò que determina el Codi civil de Catalunya, que no és altra cosa que és el fet de que la Generalitat ha de destinar els béns provinents de les herències intestades a establiments d'assistència social i institucions de cultura, preferentment en el municipi de la darrera residència habitual del causant. I, per altre costat, en el cas de les finques urbanes, que seria, entenem, allò que s'aplica al debat d'avui, s'han de destinar preferentment al compliment de les polítiques d'habitatge social directament o mitjançant l'import obtingut de la seva venda. El concepte «preferentment» és rellevant, entre altres coses perquè no sempre és possible poder fer-ne aquest ús de forma directa.

Alguna referència sobre el que s'ha comentat d'aquesta famosa subhasta que es va portar a terme el juliol del 2017. Un preàmbul, l'Administració de la Generalitat, a 22 de setembre del 2016, ja va signar un protocol de col·laboració amb el tercer sector a partir del qual s'ha regulat els mecanismes de poder aportar aquestes finques urbanes a programes d'habitatge social destinats a persones en situació d'emergència social o en risc d'exclusió social.

Seguint aquest protocol, a 1 de desembre del 2017, aquelles finques que complien aquests criteris, que van ser un total de disset finques urbanes, es van traspasar a l'autoritat, a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

Les que no es van considerar viables van passar a formar part d'aquest lot de subhastes. No es van considerar viables per diversos motius: una perquè estava fora de Catalunya; sis perquè l'herència tenia un saldo negatiu, és a dir, s'havien de subhastar per pagar els deutes, i tot i així no quedava..., no es disposava de prou recursos per a poder cobrir els deutes; quatre habitatges els quals tenien uns contractes de lloguer indefinits, la qual cosa inhabilitava la possibilitat de destinar-los a lloguer social, i molts d'ells acumulaven deutes molt molt elevats.

Cal tenir present que les herències intestades, aquelles que acaben en mans de la Generalitat, són situacions complexes. Les que no són situacions complexes tenen el procediment ordinari, que les herències acaben a mans dels legítims hereus. Les situacions complexes comporten que una part molt important, molt substancial

d'aquestes finques no complixen aquests requeriments per a poder destinar-les a habitatge social.

Tot i això, els diners que es van obtenir d'aquest lot de quaranta-sis habitatges, que se'n van vendre vint-i-set, 1 milió d'euros dels recursos que es van obtenir es van destinar a polítiques d'habitatge i prop de 2.700.000 euros se van destinar a l'adquisició de trenta-cinc habitatges de lloguer social.

Per tant, en filosofia, en el fons de la qüestió, l'Administració de la Generalitat i, en este cas concret, la Junta d'Herències, intenta complir i aproximar-se molt a la filosofia de la proposta de resolució que s'ha plantejat; en tot cas, la llei determina un marc de joc molt concret.

I en tot cas instar que, si es vol modificar el marc legal, s'ha de fer a través d'una proposició de llei. I em sembla que les esmenes el que fan és ajustar-se al que es planteja sense perdre el fons de la qüestió, sense perdre l'esperit que em sembla que compartim tots, i així s'intenta desenvolupar, i adaptar-nos al marc legal vigent.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. En nom de Junts per Catalunya, la defensa de l'esmena. Senyora Geis.

Gemma Geis i Carreras

Bé, jo seré molt breu perquè ens ratifiquem en el que ha exposat el diputat Salvador. Recordar també, per exemple, que..., no?, això, doncs que al Codi civil aquests articles 442 dotzè i 442 punt tretzè fan referència al règim jurídic aplicable en el cas de que no hi hagi un hereu testamentari o legal.

Entenem, doncs, que, si cal una reforma de la llei, no pot ser a través d'una proposta de resolució. I, per tant, nosaltres hem plantejat aquestes esmenes conjuntament amb el Grup Republicà.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara la resta dels grups, pel seu posicionament. En nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, senyora Romero...

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bé, no m'allargaré tampoc, perquè crec que ja se n'ha parlat prou. Nosaltres també votarem favorablement aquesta proposta de resolució. És cert que ara, exactament, la llei no permet aquesta prioritització, però també podria el Govern, ja que se l'insta a fer això..., que fes un projecte de llei per modificar-ho. Crec que seria lo més raonable per poder aplicar aquesta proposta, si és que finalment s'aprova.

Moltes gràcies.

(Veus de fons.)

La presidenta

Perdoneu. El senyor Cid, de Catalunya en Comú Podem. Diputat...

David Cid Colomer

Des del nostre grup parlamentari, hi donarem suport. Aquest és un tema que ha donat, jo diria, moltes voltes, que també ha generat molt debat i molta polèmica. Jo fins i tot puc coincidir que hi poden haver en aquests moments algunes limitacions des del punt de vista legal. També és veritat que quan hi ha voluntat política es troben solucions. Va passar amb algun dels immobles; per exemple, en aquest cas, no?, amb un dels immobles que acollia un negoci històric de la ciutat de Barcelona, com, per exemple, era el Mesón del Café, que era també un dels edificis que estava subjecte a subhasta, i finalment es va arribar a un acord i es va treure, perquè hi va haver, així, la voluntat política de resoldre-ho, no així amb altres immobles.

També crec que a més a més s'haurien de resoldre determinades coses, com que, per exemple, no?, històricament, entitats locals, no només les federacions de municipi-

pis, sinó fins i tot, per exemple, en aquest cas, l'Ajuntament de Barcelona, participaven de la Junta d'Herències, i va ser, jo diria, en paraules planeres, expulsat per part de la Generalitat l'Ajuntament de Barcelona d'aquesta Junta d'Herències.

Per tant, bé, crec que ha estat un tema, jo diria, com deia abans, absolutament polèmic. Crec que hauríem de trobar la manera de que casos com aquests no es tornin a repetir. I que en tot cas..., que jo crec que això és el més important, i és que, si hi ha, no?, herències intestades d'edificis, sobretot en municipis que tenen alta demanda d'habitatge social, que la decisió o en tot cas la informació es comparteixi i les decisions es prenguin de mutu acord. Perquè pot ser, no dic que no, que en determinats moments, per exemple, doncs, el que s'expressa aquí sigui cert; és a dir, com, per exemple, que la finca en concret o, fins i tot, en aquest cas, el pis en concret, doncs, tingui més o menys sentit que sigui destinat a habitatge social i, en tot cas, no?, sigui millor posar-lo a la venda i utilitzar aquests recursos per destinar-los a habitatge social.

Però crec que fora bo, eh?, que recuperéssim aquest principi de cooperació entre administracions i que permetessin que aquest tipus de decisions es prenguessin conjuntament. En tot cas, fins que això no sigui així o no estigui del tot resolt, nosaltres creiem que aquest problema segueix damunt de la taula.

Hi hauran altres casos també, eh? Nosaltres hem presentat també, properament, en aquesta mateixa Comissió d'Economia, un cas jo diria fins i tot encara més complex, que és el Vapor, l'edifici del Vapor de Terrassa, eh?, que també estem parlant d'una herència, en aquest cas no intestada, sinó, diguéssim, assignada a la Generalitat, i que també hi ha demanda de que aquest edifici no s'acabi, no?, subhastant, sinó que es posi a disposició en aquest cas del conjunt de persones que l'utilitzen ara i que a més a més hi tenen un projecte, jo diria, fins i tot, cultural i a la vegada també econòmic. Però, per tant, crec que és un tema que ens tornarà, eh?, i sobre el qual també tindrem debat; en tot cas, com a mínim, en aquest cas concret que jo els anuncio del Vapor de Terrassa.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. En nom del Subgrup de la CUP, la senyora Maria Sirvent, dos minuts i mig.

Maria Sirvent Escrig

Bé, moltes gràcies, i molt ràpidament. Nosaltres ens posicionarem favorablement a aquesta proposta de resolució perquè té la finalitat d'ampliar el parc públic d'habitatge. Malgrat això, entenem que és una proposta palliativa, d'emergència, que no resol de fons la situació. I mentre hi hagi un sistema que segueixi fomentant de forma descarada l'especulació amb aquells béns que són necessaris per la vida, mai aconseguirem resoldre de fons l'emergència habitacional que patim actualment.

Per altra banda, també voldríem aprofitar aquesta intervenció per instar que s'expropiïn els pisos en mans de Bankia i de la Sareb, tenint en compte que Bankia, en el seu 61 per cent, està format pel FROB, i, per tant, nosaltres hem destinat 61.000 milions d'euros al rescat bancari, i que la millor manera de poder ampliar aquest parc d'habitatge és precisament mitjançant l'expropiació d'aquests pisos buits en mans de la banca.

Celebrem que Ciutadans hagi presentat una proposta d'aquestes característiques i que ho hagi fet sabent inclús que va més enllà dels marcs jurídicopolítics actuals. Sembla mentida que aquest Govern no vagi més enllà en la defensa del dret a l'habitatge.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Sirvent. En nom del Subgrup del Partit Popular, el diputat...

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Bé, és una proposta de resolució que demana que les herències intestades que van a parar a mans de la Generalitat es destinin a habitatge protegit. Ho dic..., com que en l'última intervenció s'ha parlat d'expropiació i anunciarem el nostre vot a favor, que no pugui semblar que donem el nostre vot a favor a l'expropiació d'absolutament res. (*Remor de veus.*) Per tant, un cop emmarcat el tema, anunciar el nostre vot a favor.

Puntualitzar també que, certament, el punt número 2 ens ofereix dubtes, i per això introduiré matisos. Efectivament, ens introdueix..., el punt número 1, no, perquè evidentment els immobles i els habitatges que es destinin a habitatges socials entren dintre de les previsions legislatives de destinar..., els béns d'herències intestades destinar-los a activitats socials, no? I, per tant, crec que queda perfectament recollit.

En canvi, al punt número 2..., jo li faré la meva particular interpretació, i és que quan es refereix a immobles, a herències d'immobles en municipis en els quals no hi ha una alta demanda acreditada, això es pugui destinar també a habitatge en municipis d'alta demanda acreditada. I sé que certament és contrari al que preveu el Codi civil en la mesura que demana que aquestes accions es facin en el municipi del causahavent, i, per tant, estariem d'alguna manera contradient el que diu el Codi civil. Però en qualsevol cas crec que no hi ha res que impedeixi que expressem la voluntat política de que això sigui així.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres votarem favorablement.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Per explicar el posicionament a les esmenes, el diputat Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, presidenta. Només aclarir que no les hem acceptat perquè considerem que les esmenes li treien el caràcter de prioritat que té per nosaltres la qüestió de l'habitatge, i el que es feia amb les esmenes, doncs, era treure-li aquest caràcter prioritari.

Quant a que això s'ha de fer a través d'una proposició de llei, dir que les propostes de resolució són mandats del Parlament cap al Govern, que el Govern el que rep és una preocupació per part d'aquest Parlament i pot començar a treballar desenvolupant les modificacions legislatives que trobi oportunes a través de projectes de llei, com ha dit, per exemple, la diputada Romero, també, eh?

Això és tot. Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputats, per les exposicions. Passem, doncs, a votació aquesta proposta de resolució que planteja Ciutadans sobre les herències intestades.

Vots a favor?

Onze, dels grups de Ciutadans, Partit Socialista, Catalunya en Comú Podem, subgrups Popular i de la CUP.

Vots en contra?

Deu.

No hi ha abstencions... (*Veus de fons.*) Sí, 10 en contra, que són del Grup Republicà i Junts per Catalunya.

Per tant, s'aprova la moció, s'accepta... (*veus de fons*), no la moció, s'aprova la proposta, s'accepta la proposta.

Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un text refós de les disposicions legals en matèria de tributs propis de la Generalitat

250-00357/12

Molt bé, següent. Aquí sí que tenim entrada una retirada de les esmenes. Molt bé.

El punt número 2, com havíem dit, era una proposta de resolució també presentada pel Grup de Ciutadans sobre l'aprovació d'un text refós de les disposicions legals en matèria de tributs propis de la Generalitat. Té la paraula el diputat senyor Josep Maria Cano.

José María Cano Navarro

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució va en la línia de la que vam treballar i vam votar fa uns mesos, que és elaborar un codi, un text únic, en aquest cas és dels tributs propis de la Generalitat –en aquest sentit, tenim quinze tributs propis–, i el que busca, doncs, és clarificar i simplificar la legislació tributària per tenir un benefici, evidentment, per la ciutadania i per tots els elements que treballen en l'àmbit tributari; per una banda, per obtenir una millor seguretat jurídica a l'hora de consultar aquests textos i aquesta normativa, que sigui fàcil de tenir-la a l'abast i tenir-la permanentment actualitzada, per això també demanem, bé, o també pensem que s'ha de tenir un bon codi tributari perquè es pugui actualitzar constantment.

També pretén la reducció de costos dels administrats a l'hora de complir amb les seves responsabilitats fiscals. I també, evidentment, el fet de que compleixin amb les seves responsabilitats també ajuda al fet de que es recapti l'impost en qüestió, a que hi hagin menys errades i per tant també a que hi hagi una reducció en els costos de la mateixa Administració a l'hora d'haver de fer algun tipus de comprovació, no derivada de cap ànim de defraudar, sinó simplement per errors que es puguin produir a l'hora de fer front al compliment de la normativa tributària.

Per tant, és en la línia del que vam fer ja fa un parell de mesos i que també vam debatre en el passat Ple. Per tant, demanem el vostre recolzament.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Doncs, retirades les esmenes, anem a fer un torn, començant pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Senyora Romero, té la paraula.

Alícia Romero Llano

Bé, nosaltres també hi donarem suport... Tampoc m'allargo molt, perquè crec que ja portem una sessió llarga. Nosaltres, en principi, si s'han retirat les esmenes per part dels dos grups, donaríem suport a la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Seguint en aquesta línia, el diputat David Cid, de Catalunya en Comú Podem, té la paraula.

David Cid Colomer

Nosaltres també donarem suport a la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies. El Subgrup de la Candidatura d'Unitat Popular...

Maria Sirvent Escrig

Nosaltres ens abstindrem i no farem ús del nostre torn de paraula.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. El Partit Popular, senyor Santi Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Nosaltres també donarem suport a aquesta proposta. De totes maneres, preferiríem que, abans de que el Govern fes el text refós, es poguessin suprimir alguns d'aquests impostos, ens semblaria bastant més prudent, i, un cop suprimits, després, es pot fer el text refós.

En qualsevol cas, votarem favorablement la proposta de resolució, com a expressió política, sabent que hi ha una proposició de llei presentada en el mateix sentit pel Grup de Ciutadans..., o sigui, hi ha una proposició de llei presentada, dels tributs propis, també dels tributs propis, sí, i que en tot cas tindrem una oportunitat de veure en el Ple del Parlament, igual que una altra proposició de llei per reduir la quantitat de tributs propis.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Agraeixo el to i les notes d'humor afegides. En nom del Grup Republicà... (*Algú diu: «No era humor.» Rialles.*)

J. Lluís Salvadó i Tenesa

En principi, havíem presentat esmenes per intentar aproximar les posicions, com ja vam fer amb la proposta de resolució dels impostos cedits, però després de fer una anàlisi detallada de quina era la situació processal de tot el paquet d'impostos propis que tenim en estos moments judicialitzats, ens semblava que era pràcticament impossible poder plantejar d'abordar l'elaboració d'aquest text refós en un termini més o menys raonable. Intentaré explicar-me, intentaré justificar el perquè d'aquesta qüestió.

D'entrada, és una proposta que per impostos cedits funciona molt bé; passa que quan fas un *copiar y pegar* i li canvies el títol no funciona tan bé. I amb el *copiar y pegar*, evidentment, no es fa referència a experiències d'altres comunitats autònomes, perquè no n'hi ha cap; no hi ha cap altra comunitat autònoma que haja plantejat, a diferència dels impostos cedits, un text refós amb els impostos propis. I el fet de que no n'hi haja cap és bastant raonable i bastant normal; en primer lloc, perquè els impostos cedits porten desenes d'anys funcionant, desenes d'anys d'acumulació de modificacions legislatives que han anat generant un entramat molt complex davant del qual el text refós li donava una bona..., li dona una bona resposta.

Els impostos propis, la majoria d'ells, porten molt poc temps operatius. I porten tan poc temps operatius, que tots estan al Constitucional, pendents de sentència. En estos moments, tenim l'impost sobre habitatges buits. Just fa quinze dies va aixecar el Constitucional..., va fer una resolució en positiu; però no obstant continuem tenim l'impost sobre estades turístiques pendent de resolució i pendent de sentència del Constitucional; tenim l'impost sobre provisió de continguts suspès i amb la voluntat del Govern de tornar-lo a activar; tenim l'impost sobre begudes ensucrades impugnades davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, pendent de sentència; tenim l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, i emissió d'elements radiotòxics pendent de sentència per part del Tribunal Constitucional; tenim l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica també pendent de sentència del Tribunal Constitucional, i tenim també l'impost sobre actius no productius de les persones jurídiques pendent de sentència del Tribunal Constitucional, i en concret els articles 3.1 i l'article sisè.

Amb aquest panorama i amb una previsió d'una incertesa de que el Constitucional pot resoldre d'aquí un any un impost, d'aquí dos anys altres impostos, i podem tenir fins a quatre, cinc anys de sentències, plantejar-mos ara fer un text refós..., i més tenint present que tots aquests impostos no han estat subjectes a modificació, i per tant estan íntegrament igual que el dia que es van aprovar i per tant tota aquesta complexitat de modificacions que tenien els impostos cedits no tenen en este cas els impostos propis.

Davant d'aquesta situació, vam decidir retirar les esmenes, perquè ens semblava que era absurd plantejar-mos en un termini de nou mesos, d'un any, de dos anys, fer un text refós, perquè quedaria caducat de forma sistemàtica cada vegada que hi hagués una sentència per part del Tribunal Constitucional esmenant parcialment o totalment alguns d'aquests impostos.

En tot cas, com també ja s'ha dit, també hi ha una proposició de llei entrada pel Grup de Ciutadans sobre la mateixa qüestió; per tant, tenim també duplicitat d'iniciatives sobre la matèria. I, d'entrada, em sembla poc raonable votar favorablement aquesta proposta, quan sí que mos va semblar molt raonable fer-ho en el cas dels impostos cedits.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. En nom de Junts per Catalunya, diputada Gemma Geis...

Gemma Geis i Carreras

Bé, també afegir-nos a les consideracions que ha dut a terme el diputat Salvadó. Aquí, segurament, recordar que la intenció de la proposta de resolució és bona; és a dir, la Llei de transparència de Catalunya, en el seu article 62 i el seu article 63, fa referència com a principis de bon govern a la qualitat normativa, la simplificació normativa. I segurament, com bé addueix el diputat Salvadó, doncs, per qüestions d'oportunitat diguem-ne jurídica, ara no seria el millor moment per dur a terme aquest text refós.

Però jo crec que sí que tenim una altra eina, que és la que estableix l'article 63.2 de la Llei de transparència, que és la dels textos consolidats. Si nosaltres anem al portal jurídic de la Generalitat de Catalunya, sí que els ciutadans poden accedir a la llei amb un text consolidat, diguem-ne, on hi ha totes les diferents reformes que s'han produït dels articles, impugnacions, etcètera. I, per tant, des d'aquest punt de vista, sí que és fàcil la seva accessibilitat i coneixement.

Per tant, ens posicionem en aquest sentit.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada.

Procedim, doncs, a votar aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots a favor, deu, dels grups de Ciutadans, Catalunya en Comú Podem, Socialistes i el Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Deu, també, del Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya.

Abstencions?

Una.

(Veus de fons.) Però hi ha hagut un empat, no?; 10, 10 i 1 abstenció. *(Veus de fons.)* Molt bé. En aplicació de l'acord de la Mesa del Parlament pel vot ponderat, decau, no?..., no s'aprova; no s'aprova aquesta proposta de resolució.

(José María Cano Navarro demana per parlar.) Senyor Cano.

José María Cano Navarro

Sí; volem que consti en acta que aquí s'hauria de prendre la decisió amb un vot ponderat, que en aquest cas faria que la proposta tirés endavant.

La presidenta

No. El vot ponderat són seixanta-sis vots, de Junts per Catalunya i del Grup Republicà, i seixanta-cinc, de Ciutadans, el Partit dels Socialistes, Catalunya en Comú Podem i el Subgrup del Partit Popular.

Per tant, em torno a remetre a l'acord de la Mesa del Parlament. I, per tant, amb el resultat de la votació, decau aquesta proposta de resolució.

Farem constar el que vostè digui, però la decisió és aquesta.

José María Cano Navarro

Bé, perquè consti en acta.

La presidenta

Constarà en acta, senyor Cano. Moltes gràcies... Perdó, vol intervenir? (*Pausa.*)
Molt bé.

Proposta de resolució sobre l'adequació de la regulació de la contractació pública per a afavorir la concurrència de petites i mitjanes empreses

250-00439/12

Doncs passem al següent punt, que, en aquest cas, com ja els he dit abans, passem directament al punt cinquè –com els he dit abans, el 3 i el 4 queden ajornats–; per tant, és la Proposta de resolució sobre l'adequació de la regulació de la contractació pública per afavorir la concurrència de petites i mitjanes empreses, presentada també pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I farà la seva exposició... –ah, clar–, la diputada Luz Guilarte. Endavant.

María Luz Guilarte Sánchez

Gràcies, presidenta. Bien, el objetivo de esta propuesta que presenta nuestro grupo hoy es el de abordar la adecuación de los pliegos de licitaciones públicas de la Administración catalana por parte del Govern de la Generalitat y sus diferentes departamentos para no perjudicar la concurrencia de las pequeñas y medianas empresas a estos concursos, prestándole especial atención en la tramitación del Proyecto de ley de contratos de servicios a las personas, de la Generalitat de Catalunya, que actualmente se encuentra en trámite parlamentario.

Lo que pretendemos es que se le dé un impulso desde el marco competencial de la Generalitat, por supuesto, al control y ejecución de los contratos licitados por el sector público con el foco puesto en la mejora de la competitividad, ya que a día de hoy siguen dándose casos de cláusulas que podrían resultar restrictivas y de imposible cumplimiento para las pymes, y, por tanto, se incide negativamente en su competitividad, además de en la ejecución más eficiente del objeto final de la propia licitación. Por lo que de lo que se trata en esta propuesta es de ampliar la competencia a todas las empresas, independientemente de su tamaño, de manera que tanto las pequeñas y medianas empresas como las grandes puedan acceder, en beneficio de la competitividad de todas ellas.

Este es uno de los aspectos críticos que ha recogido la nueva Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de contratos del sector público, por la que se traspone al ordenamiento jurídico español las directivas del Parlamento Europeo y del Consejo, y que entró en vigor el pasado mes de marzo de 2018. Y, por lo tanto, existiendo ya a nivel estatal legislación precisa y actualizada que mejora y aporta soluciones a este desequilibrio o desventajas que afectan a las pymes, urge que la Administración autonómica catalana las incorpore cuanto antes a su proyecto de ley y garantice su cumplimiento, desde su responsabilidad, evidentemente, y sus competencias en esta materia, para ante todo procurar la máxima igualdad, transparencia e integridad en las relaciones contractuales que esta establece con otras entidades y organizaciones.

Porque como claro ejemplo de esta posición de desventaja que comentaba, a la que me refería y con la que parten las pymes catalanas cuando compiten en la adjudicación de contratos públicos se encuentran por ejemplo las licitaciones de obras menores que afectan a instalaciones públicas importantes como centros escolares, o sanitarias, entre otras. Hay constancia de que muchos de estos concursos han quedado a menudo desiertos por imposibilidad de la pyme para asumir el total de la obra y en ocasiones también porque la empresa grande, pues, no tenía especial interés

en obtenir estos contratos, que son de menor cuantía, ¿no? A partir de ahora esto se resolvería, como regla general, con la división de los contratos en lotes, por ejemplo.

Otro punto novedoso e importante a favor de la competitividad es que los requisitos de solvencia exigibles al empresario tienen que estar vinculados al objeto del contrato y deberán ser proporcionales al mismo. De esta manera, también se solucionaría el tema de los niveles y requisitos de cualificación y certificación, que anteriormente podían ser desproporcionados, y en muchos casos, además de limitar la petición de solicitud de experiencia como criterio de solvencia a empresas de nueva creación, bueno, suponen un hándicap, ¿no?, que ahora se solventa con esta nueva ley.

También aumentaría la competitividad el que las pymes puedan recurrir a la capacidad económica, financiera y técnica de otras empresas, lo que permitiría a estas hacer frente más fácilmente a estos requisitos y exigencias de las licitaciones.

En definitiva, todas estas medidas, añadidas ya a las existentes para eliminar posibles arbitrariedades y simplificar los procedimientos, lo que generarían es una competencia más equitativa, más objetiva, también más intensa, para la obtención de contratos públicos que también permitiría a las pequeñas y medianas empresas desarrollar su potencial de crecimiento e innovación con el consiguiente efecto también positivo sobre la economía catalana.

Por último, me gustaría destacar dos medidas que a nuestro juicio son de obligado cumplimiento en cualquier administración moderna y socialmente responsable, como son la obligatoriedad de la contratación electrónica en todos los aspectos del proceso de licitación, en aplicación del principio de eficacia y simplificación, y buscar una propuesta en la proporción asignada al peso mínimo asignado a la valoración económica, como criterio de adjudicación, que no incurra en una posible vulneración de la competencia por ser demasiado restrictivo.

Y finalizo esperando que por parte de todos los grupos de esta cámara se entiendan perfectamente la relevancia y beneficios de esta adaptación al régimen de contratación pública de la Administración catalana, por lo que confiamos que den total apoyo a esta propuesta.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Aquí sí que s'han presentat esmenes. Per tant, per defensar-les, té la paraula el Grup Republicà, el senyor Salvadó.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Bé, en principi, les esmenes han estat transaccionades i acceptades. En tot cas, alguna reflexió general i una prèvia sobre el contingut de les esmenes. La voluntat de les esmenes era no només parlar de les barreres, sinó d'anar més enllà, d'incentivar el fet de que les pimes tinguen el màxim de facilitats. Aquesta és una voluntat del Govern de la Generalitat des de fa..., des de l'època del tripartit, i es van impulsar mesures i es van incentivar d'una forma molt important a partir del 2011, 2012 i 2013, incorporant mesures per incrementar el pes de les empreses del país, de les empreses mitjanes i petites, perquè cada vegada tinguessen una major presència als concursos públics.

Una de les mesures més importants de les que s'han impulsat és el fet de que cada any la direcció general competent, que ha anat variant al llarg dels anys, en estos moments és la Direcció General de Contractació Pública, adscrita al Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, publica un informe que permet i garantix la transparència, marca molt clarament indicadors de seguiment, i, per tant, la societat en general pot anar veient com les bones pràctiques per facilitar la contractació per part del sector públic en l'àmbit de les pimes ha anat evolucionant en positiu.

La conclusió d'anys i dècades de feina per part del Govern de la Generalitat ha portat que avui el 69 per cent de les adjudicacions que fa el Govern de la Generalitat van a pimes, mentre que només el 28 per cent de les que fa l'Estat van a pimes. Això, fa unes dècades, no era així, i el fet d'haver arribat fins al 69 per cent ha estat com a conseqüència d'una política molt determinada dels diversos governs de la Generalitat que han anat passant per aquesta casa i de tota una sèrie de mesures legals que han anat afavorint que anem avançant en aquesta línia. De fet, algunes de les coses de què s'ha fet esment ja es van executar l'any 2018.

En tot cas, faig un breu resum de les iniciatives que ja des de fa anys s'han anat portant a terme. El 16 d'abril del 2013, un acord de govern, molt important, de mesures per a facilitar l'accés de les pimes a la contractació pública va permetre un paquet d'iniciatives que van ser un pas molt significatiu endavant. A la llei de mesures del 2016 s'introdueix ja una primera iniciativa per forçar o per facilitar la divisió dels contractes en lots –parlem ja del 2016. A la llei de mesures del març de 2017 s'introdueixen també tot un nou paquet de mesures en l'àmbit de la contractació pública per a facilitar l'accés de les pimes al sector públic. L'acord de 20 de juny del 2017 va portar l'aprovació d'un codi, que porta per títol «Per a la contractació pública socialment responsable en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya», que té una part molt important també que fa referència a l'àmbit de les pimes; el punt 5.6 d'aquest codi parla de tot aquest paquet de clàusules per al foment de la petita i mitjana empresa. I, finalment, a la primera directiva aprova per part del Govern de l'any 2018, emesa per la Direcció General de Contractació Pública, ja es fixen aquests criteris d'actuació que es reclamaven i a què feien referència per a la divisió en lots dels contractes d'obra en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic.

En tot cas, com és una tasca de llarg recorregut, és una tasca on sempre podem anar més enllà i podem fer més, evidentment, amb qualsevol iniciativa que des del Parlament inste el Govern a encara anar més enllà, evidentment, hi estarem tots me sembla que molt d'acord.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Salvadó. En nom de Junts per Catalunya, diputada Gemma Geis...

Gemma Geis i Carreras

Bé, nosaltres, també donar suport a aquesta modificació, a aquesta esmena, i al contingut, no?, a la finalitat de la proposta de resolució.

Nosaltres també defensem la petita i mitjana empresa com a eina i estructura, en realitat, del nostre país. Quan parlen, moltes vegades, de la fuga d'empreses, jo crec que obvien, no?, que en aquesta fuga d'empreses les petites i mitjanes empreses segurament no formen part d'aquesta realitat que esmenten, perquè són al país, van treballant, creen ocupació.

I, per tant, ens sembla positiva aquesta proposta de resolució i també hi donarem suport.

La presidenta

Moltes gràcies. Continuem amb el torn. Té la paraula la senyora Alícia Romero, del Grup Socialista.

Alícia Romero Llano

Sí; nosaltres també votarem favorablement aquesta proposta de resolució, amb aquestes transaccions fetes, però dir que estem justament ara en tramitació d'una ponència de llei sobre una llei de contractació pública després de que el novembre del 2017 s'aprovés la regulació bàsica estatal.

Haig de dir que el text que tenim en aquests moments per treballar no és el millor del món i no ha estat massa valorat pels compareixents que fins al moment han vingut. I, per tant, malgrat que s'ha fet feina des del Govern, haig de dir que encara

ens queda molt a fer perquè la llei que s'aprovi des d'aquí tingui la qualitat que, per exemple, va tenir la que es va aprovar el novembre del 2017 al Congrés dels Diputats i que va ser el fruit i el treball d'una feina de tots els grups parlamentaris entre ells, i un dels criteris amb què es va aprovar era justament que es prioritzés les pimes. I aquest és un valor, doncs, que està en aquella llei i espero que sapiguem també mantenir a la que s'aprovarà, esperem, en el Parlament de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. En nom de Catalunya en Comú Podem, el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Des del nostre grup parlamentari donarem suport a aquesta proposta de resolució. I entenem, no?, que aquest és l'objecte de la llei que hi ha en aquests moments a treball en el Parlament de Catalunya, que s'està treballant, jo diria, en aquest cas en ponència ja. I, per tant, esperem que aquest sigui el resultat d'aquest procés de debat parlamentari.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. En nom de la Candidatura d'Unitat Popular, la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Nosaltres, de la literalitat de la proposta de resolució, no hi veiem la seva relació amb la Llei de serveis a les persones, perquè aquesta llei està pensada per uns serveis molt concrets.

Malgrat això, nosaltres entenem que aquesta proposta de resolució, com bé ha dit la representant del Grup Parlamentari de Ciutadans que ha presentat la proposta, el que pretén és la transposició de determinades normatives europees. Per nosaltres aquestes normatives, havent-les revisat a fons, consoliden el model mixt públic-privat. Nosaltres no podem estar d'acord amb aquest model. Nosaltres defensem un model de gestió dels serveis públics de titularitat, gestió i provisió cent per cent pública. I per això ens posicionarem contràriament a la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. El diputat Santi Rodríguez, del Subgrup Popular.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Nosaltres també donarem suport a aquesta proposta de resolució. Però també dir que el projecte de llei que està en tràmit que fa referència a un àmbit de la contractació pot recollir aquests aspectes, però que el que es demana en la proposta de resolució és que en els plecs de condicions i en les activitats del Govern de contractació es tingui en compte precisament les petites i mitjanes empreses; no sé si tant que se les afavoreixi –no m'atreviria a dir-ho així–, però com a mínim que no se n'impedeixi la seva participació en els concursos.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Per posicionar-se, la diputada María Luz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Gràcies, presidenta. Res, només agrair al Grup Republicà i a Junts per Catalunya l'esmena, que creiem que reforça l'objecte i la finalitat d'aquesta proposta, i a la resta de grups, que hi donaran suport.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputats i diputades. Procedim, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vint vots a favor, del Grup de Ciutadans, Socialistes, Catalunya en Comú Podem, Partit Popular, Grup Republicà i Junts per Catalunya.

Vots en contra?

Un, de la Candidatura d'Unitat Popular.

I abstencions?

Cap.

Molt bé. Per tant, tira endavant aquesta proposta de resolució. Molt bé.

Perdoneu, el punt 6 ja hem dit que queda ajornat; el 7, retirat definitivament; el 8 ja l'hem substanciat. Per tant, ens queden el 9 i el 10, que són les votacions per dos sol·licituds de compareixença.

Sol·licitud de compareixença de Joan Jaume i Oms, president i conseller delegat d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, perquè informi sobre la indiciària implicació d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya en l'operació Petrum

356-00247/12

El punt 9 està presentat pel Grup de Ciutadans; és la sol·licitud de compareixença de Joan Jaume i Oms, president i conseller delegat d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, davant d'aquesta comissió perquè informi sobre la indiciària implicació d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya en l'operació Petrum.

Podem procedir a la seva votació? (*Pausa.*)

Vots a favor d'aquesta compareixença?

Vots a favor: el Grup de Ciutadans, Partit Socialista, Catalunya en Comú Podem, subgrups de la CUP i Partit Popular; per tant, 11.

Vots en contra?

Deu; Grup Republicà i Junts per Catalunya.

Per tant, prospera –exacte–, tira endavant aquesta sol·licitud de compareixença.

Sol·licitud de compareixença de la secretària d'Hisenda perquè presenti l'estudi sobre els beneficis fiscals i les possibilitats de futur amb relació a l'eliminació dels regressius

356-00289/12

I el darrer punt, diputats i diputades, i acabem: la sol·licitud de compareixença de la secretària d'Hisenda davant la comissió..., d'aquesta comissió, perquè presenti l'estudi sobre beneficis fiscals i possibilitats de futur amb relació a l'eliminació dels regressius, presentada pel diputat David Cid Colomer, de Catalunya en Comú Podem. (*Veus de fons.*) Perdoneu –perdoneu, perdoneu. No m'ho tinguis en compte, diputada. I la diputada Alcía Romero. Disculpeu les errades; segur que d'aquí un temps ho farem tot impecable.

Procedim a la darrera votació, si us plau.

Vots a favor?

Som fantàstics! Acabem amb un ple, per unanimitat.

Moltes gràcies, diputats i diputades.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i sis minuts.